

พระสมณกฤษฎีกา
ว่าด้วย
งานธรรมทูตของพระศาสนจักร
7 ธันวาคม 1965

อารัมภบท

1. พระเจ้าทรงส่งพระศาสนจักรไปยังชาติต่างๆในโลกเพื่อให้เป็น “ศิลาตั้งศิลาที่สากลแห่งการช่วยให้อรอดพ้น” ซึ่งได้รับการผลักดันจากความจำเป็นภายในของความเป็นสากลของพระศาสนจักร และเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สถาปนา (เทียบ มก 16:16) พระศาสนจักรจึงมุ่งมั่นเรื่อยไปที่จะประกาศพระวรสาร(ข่าวดี) แก่มนุษย์ทุกคน บรรดาอัครสาวกเองซึ่งเป็นรากฐานของพระศาสนจักร ก็ได้ดำเนินรอยตามพระบาทของพระคริสตเจ้า “เทศน์สอนพระวาจาแห่งความจริงและทำให้เกิดพระศาสนจักรต่างๆ” เป็นหน้าที่ของผู้สืบตำแหน่งต่อจากบรรดาอัครสาวกที่จะต้องทำให้น้ำที่นี้คงอยู่ต่อไป เพื่อ “พระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเผยแผ่ไปอย่างรวดเร็วและได้รับการยกย่องดังที่เป็นไปในหมู่ท่านแล้ว” (2 ธส 3:1) และพระอาณาจักรของพระเป็นเจ้าจะได้รับการประกาศและสถาปนาไปทั่วโลก

ยิ่งกว่านั้น สภาพการณในปัจจุบันซึ่งทำให้เกิดสถานการณ์ใหม่สำหรับมนุษยชาติ พระศาสนจักรซึ่งเป็นเกลือของแผ่นดินและเป็นความสว่างของโลก (เทียบ มธ 5:13-14) ได้รับการเรียกร้องอย่างเร่งด่วนมากขึ้นให้กอบกู้และฟื้นฟูสิ่งสร้างทั้งหลาย เพื่อทุกสิ่งจะได้รับการบูรณะขึ้นใหม่ในพระคริสตเจ้า และมนุษย์ทุกคนจะตั้งขึ้นเป็นครอบครัวเดียวในพระองค์ และประชากรเดียวของพระเจ้า

ดังนั้น สภาสังคายนาในขณะนี้ไมทนาคุณพระเจ้าสำหรับผลงานอันยอดเยี่ยมที่พระศาสนจักรทั้งครบได้ทำให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่ ด้วยความพยายามอย่างกล้าหาญ สภาสังคายนาที่มีความปรารถนาที่จะวางหลักการของกิจกรรมการแพร่ธรรม และเพื่อที่จะปลุกเร้าจิตใจที่มีพลังของสัตบุรุษทุกคนเพื่อว่าประชากรของพระเจ้าซึ่งมุ่งเดินทางไปในเส้นทางแคบของไม้กางเขน จะได้เผยแผ่ไปทั่วทุกแห่งถึงพระอาณาจักรของพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า และซึ่งโอบกอดด้วยการทอดพระเนตรตลอดมาทุกยุคทุกสมัย (เทียบ บสร 36:19) และเพื่อจะได้เตรียมทางให้พระองค์เสด็จกลับมา

บทที่ 1

หลักคำสอน

แผนการไถ่กู้ของพระเจ้า

2. พระศาสนจักรที่กำลังจาริกอยู่นี้เป็นธรรมทูตโดยธรรมชาติ เพราะถือกำเนิดมาจากพันธกิจของพระบุตรและพระจิตตามแผนการของพระบิดา (1)

สิ่งนี้มีต้นกำเนิดมาจากธารแห่งความรัก คือจากความรักของพระเจ้าพระบิดา โดยที่พระบิดาทรงเป็นเบื้องต้นที่ไม่มีเบื้องต้น ซึ่งพระบุตรทรงบังเกิดจากพระองค์และพระจิตทรงสืบเนื่องมาจากพระองค์โดย

ทางพระบุตร พระบิดาได้ทรงสร้างเรามาด้วยพระทัยเสรี แห่งพระทัยดีและพระกรุณาอย่างล้นเหลือของพระองค์ และยังทรงเรียกเรามาให้มีส่วนร่วมในชีวิตและพระสิริรุ่งโรจน์กับพระองค์ พระองค์ได้ทรงแสดงพระเมตตาต่อเราด้วยพระทัยกว้าง และไม่ทรงหยุดยั้งที่จะแสดงเช่นนี้ต่อไป ดังนั้นพระองค์ซึ่งทรงเป็นพระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงในที่สุดจะทรงเป็น “ทุกสิ่งในทุกคน” (1คร 15:28) โดยทรงประทานพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์และความสุขของเราให้พร้อมกัน พระเจ้าทรงพอพระทัยเรียกมนุษย์ทั้งหลายให้มีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์มิใช่แค่ปัจเจกชน โดยไม่เกี่ยวโยงถึงกันและกันเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นยังทรงพอพระทัยรวมมนุษย์ทั้งหลายให้เป็นประชากรหนึ่งเดียว ซึ่งในประชากรนั้นบรรดาบุตรของพระองค์ที่อยู่กระจัดกระจายจะได้รวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน (เทียบ ยน 11: 52)

พันธกิจของพระบุตร

3. แผนการสากลของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ชาติให้รอดพ้นนี้ มิใช่สำเร็จไปโดยวิธีอย่างลับๆในวิญญาณของมนุษย์ หรือโดยอาศัยความพยายามของผู้เป็นนักพรตซึ่งแสวงหาพระเจ้าในรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อบางที่จะบรรลุถึงและพบพระองค์แม้ว่าพระองค์จะไม่อยู่ห่างไกลจากเราแต่ละคน (เทียบ กจ 17:27) ความพยายามเหล่านี้ต้องได้รับการให้ความรู้และดัดแปลง แม้ว่าโดยทางงานแห่งพระเมตตาของพระญาณเชื้ออาทรของพระเจ้า บางครั้งพวกเขาอาจจะถือเป็นการมุ่งไปหาพระเจ้าแท้ หรือเป็นการเตรียมรับข่าวดี(2) เพื่อทำให้เกิดสันติสุข หรือการรวมมนุษย์ผู้เป็นคนบาปให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ เช่นเดียวกับวิธีการที่ทำให้พวกเขาเป็นชุมชนที่เป็นพี่น้องกัน พระเป็นเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะเจ้ามา มีบทบาทในประวัติศาสตร์ของมนุษย์โดยวิธีใหม่และเด็ดขาด โดยทรงส่งพระบุตรของพระองค์มารับสภาพมนุษย์อย่างเรา เพื่อว่าโดยทางพระองค์ จะทรงดูดเราให้พ้นจากอำนาจของความมืดและของปีศาจ (เทียบ คส.1:13, กจ : 10:38) และทำให้โลกคืนดีกับพระองค์ในพระบุตร (เทียบ 2 คร 5:19) โดยทางพระบุตร พระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งมา (3) ทรงตั้งให้เป็นทายาทรับทุกสิ่ง ในพระบุตรพระองค์จะทรงฟื้นฟูทุกสิ่งขึ้นใหม่ (เทียบ อฟ 1:10)

พระเจ้าทรงส่งพระเยซูคริสต์เจ้ามาในโลกนี้เพื่อเป็นองค์กลางอย่างแท้จริงระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เนื่องจาก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ในองค์พระคริสต์เจ้านั้น พระเทวภาพบริบูรณ์สถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้ (คส.2:9) ในพระธรรมชาติมนุษย์ของพระองค์ ในอีกแง่หนึ่ง ทรงเป็นอาดัมใหม่ ทรงรับการตั้งให้เป็นประมุขของมนุษย์ชาติที่ได้รับการบูรณะขึ้นใหม่ และ เปี่ยมด้วยพระหรรษทานและความจริง (ยน 1:14) ดังนั้น พระบุตรของพระเจ้าทรงดำเนินวิถีชีวิตของการรับสภาพมนุษย์อย่างแท้จริง พระองค์ทรงทำให้มนุษย์มีส่วนร่วมในพระธรรมชาติของพระเจ้า แม้ทรงร่ำรวย พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่เรา เพื่อท่านจะได้ร่ำรวยเพราะความยากจนของพระองค์ (2 คร 8:9) บุตรมนุษย์ไม่ได้เสด็จมาให้ผู้อื่นรับใช้ แต่เพื่อรับใช้ผู้อื่น และทรงมอบชีวิตของพระองค์เพื่อเป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก นั่นคือ เราทุกคน (เทียบ มก 10 :45) บรรดาปิศาจารยของพระศาสนจักรประกาศอย่างไม่ลังเลว่า สิ่งใดที่พระคริสต์เจ้ายังมีได้ทรงรับเอาไว้ สิ่งนั้นก็ยังไม่หายดีเป็นปกติ(4) บัดนี้ สิ่งที่พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์อย่างแท้จริง ทุกอย่างที่มีอยู่ในตัวเรา ซึ่งเป็นผู้นำสมเพช และยากแค้น แต่ทรงมีธรรมชาติมนุษย์ในพระองค์ที่ไม่มีบาป (เทียบ ฮบ 4:15;9:28) พระ

คริสตเจ้าซึ่งพระบิดาทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์และทรงส่งมาในโลกนี้ (เทียบ ยน 10:36) ทรงยืนยันว่า “พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่ในน้ำข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ” (ลก 4:18) และยังตรัสอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์มาเพื่อแสวงหาและเพื่อช่วยผู้ที่เสียไปให้รอดพ้น (ลก 19:10)

สิ่งใดที่ครั้งหนึ่งพระคริสตเจ้าทรงเทศน์สอน หรือกระทำในพระองค์เพื่อความรอดพ้นของมนุษยชาติ สิ่งนั้นจึงต้องประกาศและเผยแพร่ไปจนถึงสุดปลายแผ่นดิน (กจ 1:8) โดยเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม (เทียบ ลก 24:47) เพื่อว่า สิ่งทีครั้งหนึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อความรอดพ้นของทุกคน จะบังเกิดผลสำหรับทุกคน ทุกยุคทุกสมัยตลอดไป

พันธกิจของพระจิต

4. แต่เพื่อกระทำสิ่งนี้ให้สำเร็จไป พระคริสตเจ้าทรงส่งพระจิตจากพระบิดาเข้ามาดำเนินการในการทำงานเพื่อการไถ่กู้ และกระตุ้นให้พระศาสนจักรแพร่ขยายออกไป ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระจิตได้ทรงเริ่มดำเนินการในโลกแล้วก่อนที่พระคริสตเจ้าจะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์(5) แต่ในวันสมโภชพระจิตตามคัม พระจิตเสด็จลงมาเหนือบรรดาอัครสาวกเพื่อประทับอยู่กับพวกเขาตลอดไป (เทียบ ยน 14:16) พระศาสนจักรแสดงตนอย่างเปิดเผยต่อหน้าฝูงชน การเทศน์สอนเป็นการเริ่มการเผยแพร่ข่าวดีไปสู่ประเทศต่างๆ และมีเครื่องแสดงให้รู้ล่วงหน้าถึงการที่ชนชาติต่างๆจะร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีความเชื่อสากลเดียวกันโดยทางพระศาสนจักรแห่งพันธสัญญาใหม่ พระศาสนจักรซึ่งพูดทุกภาษา เข้าใจและยอมรับทุกภาษาไว้ในความรัก และด้วยเหตุนี้จึงมีผลเหนือความแตกแยกแห่งหอบาแบลได้(6) “กิจการของอัครสาวก” เริ่มในวันพระจิตตามคัม เหมือนกับที่พระคริสตเจ้าทรงปฏิสนธิเมื่อพระจิตเสด็จลงมาเหนือพระนางพรหมจารีมารีย์ และเหมือนกับที่พระคริสตเจ้าทรงได้รับการดลใจให้เริ่มพันธกิจของพระองค์เมื่อพระจิตเสด็จลงมาเหนือพระองค์ขณะที่ทรงกำลังภาวนา(7)

พระเยซูเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า ก่อนที่จะทรงสมัครพระทัยมอบชีวิตของพระองค์แก่โลก ทรงเตรียมการสำหรับพันธกิจของบรรดาอัครสาวกและทรงสัญญาจะส่งพระจิตมา ในแบบที่ว่าทั้งสองจะทำงานร่วมกันเสมอและทุกแห่งเพื่อทำให้การช่วยให้รอดเกิดผลสำเร็จ(8) ตลอดมาทุกยุคทุกสมัย พระจิตทรง “เป็นผู้ทำให้พระศาสนจักรทั้งหมดรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งในการเป็นหนึ่งเดียวกันและในศาสนบริการ ทรงประทานพระพรต่างๆแห่งฐานานุกรมและ และพระพรพิเศษแก่พระศาสนจักร”(9) ประทานชีวิตและวิญญานให้กับพระศาสนจักร(10) และปลุกฝังจิตตารมณ์ในการแพร่ธรรมลงในดวงใจของสัตบุรุษแบบเดียวกับที่ได้ทรงผลักดันในองค์พระคริสตเจ้า บางครั้งยังเห็นได้ชัดว่า พระจิตเสด็จมาล่วงหน้าก่อนกิจการของบรรดาอัครสาวก(11) เช่นเดียวกับที่พระองค์ไม่ทรงหยุดยั้งที่จะติดตามและชี้แนะในวิถีการที่แตกต่างกัน (12)

พันธกิจของพระศาสนจักร

5. ตั้งแต่แรกเริ่ม พระเยซูเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า “ทรงเรียกผู้ที่พระองค์ทรงต้องการให้มาพบ เขาเหล่านั้นก็มาเฝ้าพระองค์ พระองค์จึงทรงแต่งตั้งอัครสาวกสิบสองคน ให้อยู่กับพระองค์และเพื่อส่งเขาออกไปเทศน์สอน” (มก 3:13 ; เทียบ มธ 10:1-52) ดังนั้นบรรดาอัครธรรมทูตจึงเป็นหน่อแรกที่ยังงอกมาจากอิสราเอลใหม่ และในขณะเดียวกันเป็นการเริ่มต้นของฐานานุกรมศักดิ์สิทธิ์ จากนั้น เมื่อการสิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ครั้งหนึ่งสำหรับตลอดไปทำให้ธรรมล้ำลึกแห่งการช่วยให้อรอดพ้นและการฟื้นฟูทุกสิ่งสำเร็จสมบูรณ์ไปในพระองค์แล้ว บัดนี้องค์พระเจ้าทรงได้รับอำนาจทุกอย่างทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน (เทียบ มธ 28:18) ก่อนที่จะทรงเสด็จสู่สวรรค์ (เทียบ กจ 1:11) ทรงตั้งพระศาสนจักรให้เป็นศิลาศักดิ์สิทธิ์แห่งการช่วยให้อรอดพ้น และทรงส่งบรรดาศิษย์ของพระองค์ไปทั่วโลกดังที่พระบิดาทรงส่งพระองค์ลงมา (เทียบ ยน 20:21) ทรงสั่งพวกเขาว่า “เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน ” (มธ 28:19-20) “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกตัดสินลงโทษ” (มก 16:15) ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของพระศาสนจักรที่ต้องเผยแผ่ความเชื่อและความรอดพ้นของพระคริสตเจ้า ไม่เพียงแต่ในคุณธรรมของการเป็นคำสั่งที่ชัดเจนซึ่งสืบทอดมาจากบรรดาอัครสาวกที่มีคำสั่งถึงพระสังฆราช ซึ่งมีพระสงฆ์เป็นผู้ช่วยพร้อมกับผู้สืบตำแหน่งต่อจากท่านนักบุญเปโตรผู้เป็นนายชุมพาบาลสูงสุดของพระศาสนจักรเท่านั้น แต่ด้วยคุณธรรมของชีวิตซึ่งออกมาจากพระคริสตเจ้าเข้าสู่การเป็นสมาชิกของพระองค์อีก “พระองค์ทรงทำให้ร่างกายทุกส่วนประสานสัมพันธ์กันอย่างสนิทแน่นแฟ้น ทรงจัดให้ข้อต่อทุกข้อเสริมกำลังให้แต่ละส่วนทำหน้าที่ของตน ร่างกายจึงเติบโตและเสริมสร้างตนเองอย่างสมบูรณ์ขึ้นด้วยความรัก” (อฟ 4:16) ดังนั้น พันธกิจของพระศาสนจักรจึงสำเร็จลุล่วงไปด้วยกิจกรรมที่พระศาสนจักรกระทำ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของพระคริสตเจ้า และได้รับการชักนำโดยพระหรรษทานและความรักของพระจิต นำเสนออย่างครบถ้วนแก่มนุษย์ทุกคนหรือทุกประเทศชาติ เพื่อว่า โดยอาศัยแบบอย่างชีวิตของพระศาสนจักร จากการเทศน์สอนจากศิลาศักดิ์สิทธิ์ และเครื่องมืออื่นๆของพระหรรษทาน พระศาสนจักรจะได้นำพวกเขาไปสู่ความเชื่อ มาสู่อิสราภาพ และสันติภาพของพระคริสตเจ้า ส่งผลให้พวกเขามีความหนักแน่นมั่นคงและมีความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมในการมีส่วนร่วมในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

เนื่องจากพันธกิจนี้ยังคงดำเนินต่อไป มีการพัฒนาในแนวทางประวัติศาสตร์ที่เปิดเผยถึงพันธกิจของพระคริสตเจ้าเอง ผู้ทรงถูกส่งมาเพื่อเทศน์สอนข่าวดีให้กับผู้ยากจน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่พระศาสนจักรภายใต้การปลุกเร้าของพระจิตต้องเดินในทางที่พระคริสตเจ้าทรงดำเนินมาแล้ว ในวิถีทางของความยากจน ความนอบน้อม การรับใช้และการมอบถวายตนเองจนแม้จะถึงแก่ความตาย ความตายนั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงได้รับชัยชนะด้วยการกลับคืนพระชนม์ชีพ ดังนั้น บรรดาอัครสาวกต้องเดินอยู่ในความหวังนี้ การทดลองและความทุกข์ทรมานอันมากมายเหล่านี้จะเต็มเต็มสิ่งต่างๆที่จำต้องมีเพื่อการรับทรมานของพระคริสตเจ้าสำหรับพระกายของพระองค์ คือพระศาสนจักร (เทียบ คส 1:24) ซึ่งบ่อยครั้ง เลือดของบรรดาคริสตชนได้เป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์ (13)

กิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร

6. หน้าที่นี้ จะกระทำให้สำเร็จได้ด้วยคำสั่งของบรรดาพระสังฆราชภายใต้ผู้สืบตำแหน่งต่อจากนักบุญเปโตร พร้อมกับคำภาวนาและความช่วยเหลือของทั้งพระศาสนจักร เป็นหน้าที่เดียวและเหมือนกันในทุกแห่งและในทุกๆสภาพการณ์ ถึงแม้ว่าจะดำเนินการแตกต่างกันตามสภาพการณ์แวดล้อม ดังนั้นการรับรู้ถึงความแตกต่างนี้ในกิจกรรมของพระศาสนจักร ซึ่งไม่ได้เกิดจากธรรมชาติภายในของพันธกิจเอง แต่เกิดจากสภาพการณ์แวดล้อมที่ใช้ในพันธกิจนี้

สภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้บางครั้งขึ้นอยู่กับพระศาสนจักร บางครั้งขึ้นอยู่กับประชาชน กลุ่มหรือบุคคลที่พันธกิจนั้นมุ่งถึง ถึงแม้พระศาสนจักรมีเครื่องมือแห่งการช่วยให้รอดพ้นอย่างครบครัน ก็มีใ้เชื่อว่าสามารถกระทำหรือจะสามารถกระทำในการนำพวกเขาเข้ามาสู่การปฏิบัติได้ในทันที แน่ใจว่าประสบการณ์ของพระศาสนจักรเริ่มต้นและมีลำดับขั้นในการเพียรพยายามที่จะกระทำให้แผนการของพระเจ้าเป็นจริง ยิ่งกว่านั้น บางครั้งเมื่อเริ่มต้นอย่างดีแล้ว พระศาสนจักรจำใจต้องถอยหลังหรืออย่างน้อยหยุดอยู่ในสภาพทำได้ส่วนหนึ่งหรือยังไม่เพียงพอ ในส่วนที่เกี่ยวกับมนุษย์ กลุ่มและผู้คนที่เกี่ยวข้อง พระศาสนจักรย่อมติดต่อกับและเข้าไปหาเป็นขั้นๆ แล้วจึงรับเขาเข้ามาในพระศาสนจักรอย่างสมบูรณ์ ชนิดของเครื่องมือและการกระทำต้องเหมาะสมกับสถานะหรือสภาพการณ์นั้น

“พันธกิจ” เป็นคำที่ใช้กับภาระหน้าที่เฉพาะ ซึ่งก็คือผู้ส่งข่าวสารของพระวรสาร ที่พระศาสนจักรส่งไปและออกไปทั่วโลกปฏิบัติงานของการเทศน์สอนข่าวดีและปลุกฝังพระศาสนจักรในท่ามกลางประชาชนหรือกลุ่มต่างๆที่ยังไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า กิจการเหล่านี้จะถูกกระทำให้สำเร็จลุล่วงโดยกิจการธรรมทูต และการดำเนินการส่วนใหญ่แล้วอยู่ในเขตพื้นที่ที่เป็นที่รับรู้ของสันตะสำนัก จุดประสงค์เฉพาะของกิจการธรรมทูตคือการประกาศพระวรสาร และการปลุกฝังพระศาสนจักรท่ามกลางประชาชนและกลุ่มต่างๆเหล่านี้ซึ่งพระศาสนจักรยังมีได้หยั่งรากลงไป ดังนั้นจากเมล็ดพันธ์ซึ่งก็คือพระวาจาของพระเจ้า พระศาสนจักรท้องถิ่นของคนพื้นเมืองควรได้รับการจัดตั้งอย่างพอเพียงและควรเติบโตไปทั่วโลก พระศาสนจักรซึ่งมั่งคั่งด้วยความเข้มแข็งของตนเอง เป็นผู้ใหญ่และมีความเหมาะสม ภายใต้ฐานานุกรมของตนเองรตนเองร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับประชาสัตบุรุษกับมีเครื่องมืออันจำเป็นสำหรับเจริญชีวิตแบบคริสตชนอย่างสมบูรณ์ พวกเขาควรมีส่วนร่วมในการทำคุณประโยชน์แก่พระศาสนจักรทั้งหมด แต่วิธีสำคัญสำหรับปลุกฝังพระศาสนจักรก็คือการเทศน์สอนข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสตเจ้า องค์พระเป็นเจ้าทรงส่งบรรดาศิษย์ไปประกาศข่าวดีทั่วโลก เพื่อให้มนุษย์ได้รับการเกิดใหม่ด้วยพระวาจาของพระเป็นเจ้า (เทียบ ปต 1:23) แล้วรับศีลล้างบาปเข้าในพระศาสนจักร ซึ่งในฐานะเป็นพระกายแห่งพระวจนาถ ได้รับการเลี้ยงและมีชีวิตอยู่ด้วยพระวาจาของพระเจ้า และด้วยปังแห่งศีลมหาสนิท (เทียบ กจ 2:42)

ในกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักรนั้นมีขั้นตอนต่างๆที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขที่แตกต่างกัน ซึ่งจะพบได้ที่ละขั้นตอน ขั้นตอนแรกสภาพการณ์ในตอนเริ่มต้นหรือปลุกฝัง ต่อไปคือสภาพการณ์ใหม่หรือยังเยาว์อยู่ เมื่อสิ่งเหล่านี้เสร็จสิ้นแล้ว มีได้หมายความว่ากิจการธรรมทูตของพระศาสนจักรหยุดแต่เพียงเท่านั้น

กลุ่มคริสตชนพิเศษที่ได้รับการอบรมแล้วมีหน้าที่ต้องสานต่อกิจการธรรมทูตนี้ และต้องเทศน์สอนชาวดีนี้ให้กับบรรดาผู้ที่ยังอยู่ภายนอก

ยิ่งกว่านั้น ตามกลุ่มต่างๆที่พระศาสนจักรตั้งอยู่นั้นบ่อยครั้งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคน ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม และสภาพการณ์ใหม่ๆ อาจเกิดขึ้นได้ ในกรณีเช่นนี้พระศาสนจักรต้องพิจารณาว่าเงื่อนไขเหล่านั้นจะเรียกร้องให้มีกิจการธรรมทูตใหม่อีกครั้งหรือไม่ นอกจากนี้ บางทีกรณีแวดล้อมก็อยู่ในลักษณะที่ไม่สมควรจะเสนอให้ประกาศข่าวดีโดยตรงและในทันทีได้ในชั่วระยะหนึ่ง เมื่อนั้นแหละธรรมทูตสามารถและต้องมีคือ อย่างน้อยต้องเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าด้วยความรักเมตตาและงานเมตตาจิต ด้วยความอดทน ความรอบคอบและความเชื่อมั่นอย่างมาก ดังนั้น พวกเขาจะเตรียมทางสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และทำให้พระองค์เป็นที่รู้จักไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ดังนั้น จึงเห็นได้ชัดว่ากิจการธรรมทูตไหลพลุ่งออกมาจากธรรมชาติภายในของพระศาสนจักร และแพร่ขยายความเชื่อที่ช่วยให้รอดออกไป การขยายออกไปนี้ทำให้เอกภาพสากลของพระศาสนจักรสำเร็จไป และดำรงรักษาไว้ด้วยภาวะการสืบต่อจากอัครสาวกของพระศาสนจักร ซึ่งนำออกใช้ในจิตตารมณ์ของหมู่คณะตามฐานานุกรมของพระศาสนจักร การแพร่ขยายและการส่งเสริมเป็นประจักษ์พยานที่เกิดผลของความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร ดังนั้น กิจการธรรมทูตในท่ามกลางนานาชาติแตกต่างจากการปฏิบัติกิจการอภิบาลในท่ามกลางบรรดาสัตบุรุษ อีกทั้งต่างกับงานฟื้นฟูเอกภาพระหว่างคริสตชน อย่างไรก็ตามงานทั้งสองประเภทนี้เกี่ยวโยงกับความกระตือรือร้นในงานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรอย่างใกล้ชิดมาก

(15) เพราะ การแบ่งแยกในท่ามกลางคริสตชนย่อมเป็นผลร้ายต่อการประกาศข่าวดีแก่สิ่งสร้างทั้งปวง(16) และปิดกั้นหนทางสู่ความเชื่อสำหรับคนจำนวนมาก เนื่องจากมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องแพร่ธรรม ผู้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคนได้รับเรียกให้มารวมเป็นแกะฝูงเดียว และดังนั้นพวกเขาจะสามารถเป็นประจักษ์พยานที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการประกาศพระคริสตเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแก่นานาชาติ และถ้าเขายังไม่สามารถเป็นประจักษ์พยานไปถึงความเชื่อเดียวกัน อย่างน้อยพวกเขาควรมีการปลุกเร้าให้มีความรักและความเคารพซึ่งกันและกัน

เหตุผลของกิจการธรรมทูต

7. เหตุผลของกิจการธรรมทูตนี้เกิดจากน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า “พระองค์มีพระประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดพ้น และรู้ความจริงที่สมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะมีพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระเจ้ากับมนุษย์ก็มีคนกลางแต่เพียงผู้เดียวซึ่งเป็นมนุษย์คนหนึ่ง คือพระคริสตเยซู ผู้ทรงมอบพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับมนุษย์ทุกคน” (1 ทธ 2:4-6) และ “ไม่มีผู้ใดช่วยให้เรารอดพ้นเพราะได้พำนักพระเจ้ามิได้ประทานนามอื่นแก่มนุษย์นอกจากนามนี้ที่ช่วยเราให้รอดพ้นได้” (กจ 4:12) ดังนั้น ทุกคนต้องเปลี่ยนแปลงไปหาพระองค์ ทำให้พระองค์เป็นที่รู้จักด้วยการเทศน์สอนของพระศาสนจักร และทุกคนต้องรวมเข้าด้วยกันในพระองค์โดยทางการรับศีลล้างบาป และเข้าสู่พระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ เพราะพระคริสตเจ้าเอง “เมื่อทรงสอนเป็นถ้อยคำชัดเจนเด็ดขาดว่า จำเป็นต้องมีความเชื่อและรับศีลล้างบาป (เทียบ มก

16:16; ยน 3:5) ในขณะที่เดียวกัน ได้ทรงยืนยันถึงความจำเป็นต้องมีพระศาสนจักร ซึ่งมนุษย์เข้าไปได้โดยทางศีลล้างบาป ซึ่งเป็นเหมือนกับประตูทางเข้า ด้วยเหตุนี้มนุษย์จะไม่สามารถได้รับความรอดพ้น ถ้ารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งพระศาสนจักรขึ้นโดยพระเยซูคริสตเจ้า และให้เป็นสถาบันจำเป็นสำหรับความรอดพ้นแล้วไม่ยอมเข้าหรือไม่ยอมอยู่ในพระศาสนจักรนั้นตลอดไป” (17) สำหรับมนุษย์บางคนที่ไม่รู้ข่าวดีโดยไม่ใช่ว่าความผิดของเขา แม้ว่าพระเป็นเจ้าทรงสามารถใช้วิธีที่พระองค์รู้ นำเขามาถือความเชื่อ ถ้าไม่มี~~ความเชื่อแล้ว~~จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าไม่ได้เลย (ฮบ 11:6) แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่ต้องขึ้นอยู่กับพระศาสนจักร (เทียบ 1 คร 9:16) และในขณะที่เดียวกันก็มีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ คือต้องประกาศข่าวดี ด้วยเหตุนี้กิจการธรรมทูตของพระศาสนจักรไม่ว่าวันนี้หรือเวลาใดก็ยังคงรักษาอำนาจและความจำเป็นไว้เสมอไป

โดยทางกิจการนี้ รหัสกายพระคริสตเจ้ารวบตัวกันและจัดการอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อทำให้ตนเองเติบโตและเข้มแข็ง (เทียบ อฟ 4:11-16) สมาชิกของพระศาสนจักรถูกผลักดันให้ยังคงดำเนินกิจกรรมการแพร่ธรรมด้วยเหตุผลของความรัก ซึ่งพวกเขารักพระเจ้า และปรารถนาจะแบ่งปันให้มนุษย์ทุกคนมีส่วนร่วมในสมบัติฝ่ายวิญญาณทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า

ที่สุด โดยทางกิจการธรรมทูต พระเจ้าจะทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์อย่างสมบูรณ์ ถ้ามนุษย์ยอมรับอย่างครบถ้วนและด้วยความสำนึกถึงงานการช่วยให้รอดพ้นของพระเจ้าซึ่งได้กระทำให้สำเร็จลงในองค์พระคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงกระทำตามแผนการของพระเจ้าด้วยความนบนอบเชื่อฟังแห่งความรักและเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาที่ทรงส่งพระองค์มา(18) ซึ่งทุกเผ่าพันธุ์มนุษย์จะตั้งขึ้นเป็นประชากรหนึ่งเดียวของพระเจ้า รวมเป็นหนึ่งเดียวกับรหัสกายของพระคริสตเจ้า และสร้างขึ้นเป็นพระวิหารหนึ่งเดียวของพระเจ้า เป็นการแสดงออกถึงความสามัคคีฉันพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับความปรารถนาในส่วนลึกของมนุษย์ทุกคนอย่างน้อยในที่สุด พวกเขาจะตระหนักถึงแผนการของพระเจ้าผู้สร้างซึ่งทรงสร้างมนุษย์มาตามภาพลักษณ์และความเหมือนกับพระองค์ เมื่อบรรดาผู้ที่มีส่วนในธรรมชาติมนุษย์ เมื่อเกิดใหม่ในพระคริสตเจ้าโดยทางพระเจ้า และได้เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าจะกล่าวพร้อมกันว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”(19)

กิจการธรรมทูตในชีวิตและประวัติศาสตร์ของมนุษย์

8. กิจการธรรมทูตมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับธรรมชาติและ~~ความปรารถนา~~ของมนุษย์ เพราะเมื่อพระศาสนจักรแสดงองค์พระคริสตเจ้าก็เท่ากับเผยให้มนุษย์รู้ถึงความจริงเที่ยงแท้แห่งฐานะและกระแสเรียกเขาทั้งหมด เนื่องจากพระคริสตเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดและแบบอย่างของมนุษยชาติที่ได้รับการไถ่กู้ ตีแผ่ด้วยความรักฉันพี่น้อง มีความจริงใจและจิตใจที่มีสันติภาพซึ่งทุกคนปรารถนา พระคริสตเจ้าและพระศาสนจักรซึ่งเป็นประจักษ์พยานถึงพระองค์ด้วยการประกาศข่าวดี อยู่เหนือความไม่ชอบเผ่าพันธุ์หรือเชื้อชาติ และด้วยเหตุนี้ พระคริสตเจ้าหรือพระศาสนจักรจะถูกถือว่าเป็นคนต่างชาติในที่ใดหรือสำหรับใครไม่ได้(20) พระคริสตเจ้าเองทรงเป็นหนทางและความจริง ซึ่งการประกาศข่าวดีเผยให้ทุกคนรู้ โดยประกาศให้ทุกคนได้รับรู้ถึงพระวาจาเหล่านี้ของพระคริสตเจ้าว่า “จงกลับใจ และเชื่อข่าวดีเถิด” (มก1:15) เนื่องจากผู้ที่ไม่เชื่อถือก็ถูกพิพากษาแล้ว (เทียบ ยน 3:18) พระวาจาของพระคริสตเจ้าจึงเป็นทั้งคำตัดสิน

และพระหรรษทาน เป็นความตายและเป็นชีวิต เพราะว่า เฉพาะเมื่อเราทำให้ชีวิตเก่าตายไปแล้วเท่านั้นเราจึงจะสามารถบรรลุถึงชีวิตใหม่ได้ นี่คือความจริงเหนืออื่นใดเกี่ยวกับบุคคล แต่ยังคงคลุมเครือถึงทรัพย์สินต่างๆในโลกนี้ ซึ่งได้รับเครื่องหมายทั้งด้วยบาปของมนุษย์และด้วยพระพรของพระเจ้า “*ไม่มีความแตกต่างใดๆ อีก ทุกคนกระทำบาปและขาดพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า*” (รม 3:23) ไม่มีใครหลุดพ้นจากบาปได้ด้วยตนเองหรือด้วยอำนาจของตนเอง ไม่มีใครสามารถถูกยกขึ้นเหนือตนเอง ไม่มีใครสามารถกำจัดความเจ็บป่วย ความอยู่โดดเดี่ยวและความเป็นทาสได้อย่างสมบูรณ์(21) แต่ตรงกันข้าม ทุกคนต้องการพระคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นแบบอย่างของพวกเขา ทรงเป็นที่ปรึกษาที่ชาญฉลาดและไว้ใจได้ของพวกเขา ทรงเป็นผู้กอบกู้และพระผู้ช่วยให้รอดพ้นของพวกเขา ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของพวกเขา ชาวดีเป็นเชื้อแบ้งอย่างแท้จริงของเสรีภาพและความก้าวหน้าในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ แม้ในโลกปัจจุบัน ก็ยังพิสูจน์ให้เห็นอยู่เสมอว่าชาวดีเป็นเชื้อแบ้งของความเป็นพี่น้องกัน ของความมีเอกภาพและสันติภาพ ฉะนั้นจึงเป็นการถูกต้องแล้วที่สัตบุรุษยกย่องพระคริสต์เจ้าว่าทรงเป็น “*ผู้ที่นานาชาติคอยและพระผู้ไถ่กู้ของพวกเขา*”(22)

กิจการธรรมทูตมีลักษณะของอันทกาล

9. ดังนั้น เวลาของกิจการธรรมทูตจึงขยายออกไประหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในการเสด็จมาครั้งที่สองนั้น พระศาสนจักรจะถูกรวบรวมเข้าในพระอาณาจักรของพระเจ้าจากลมทั้งสี่ทิศจุดฟอนข้าวที่ถูกเก็บเกี่ยว(23) ด้วยเหตุว่า ชาวดีจะต้องได้รับการประกาศให้ชนทุกชาติรู้ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา(เทียบ มก 13:10)

กิจการธรรมทูตต้องไม่ใช่อะไรอื่น และต้องไม่เป็นอะไรที่น้อยกว่าการแสดงองค์ของพระคริสต์เจ้าหรือการแสดงพระบัญชาของพระเจ้า และ ต้องเป็นการทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จไปในโลกและในประวัติศาสตร์ของโลก ในประวัติที่พระองค์ทรงทำให้ประวัติศาสตร์ของการช่วยให้รอดพ้นสำเร็จไปด้วยด้วยการเทศน์สอนและการเฉลิมฉลองศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ซึ่งมีศีลมหาสนิทเป็นศูนย์กลางและจุดสุดยอดงานแพร่ธรรมทำให้พระคริสต์เจ้าองค์ความรอดมาสถิตประทับอยู่ ความจริงและพระหรรษทานที่พบว่ามีอยู่ในชนชาติต่างๆ เป็นเหมือนการประทับอยู่อย่างลับๆของพระเจ้า เป็นการปลดปล่อยเราออกจากมลทินของความชั่วและมอดคั้นแต่พระคริสต์เจ้านายของตน ผู้ทรงทำลายอำนาจของปีศาจและหยุดยั้งความเลวร้ายที่หลากหลายของอาชญากรรมต่างๆ เพราะเหตุนี้ ความดีใดๆที่พบหว่านอยู่ในหัวใจและสติปัญญาของมนุษย์ หรือในจารีตประเพณีและวัฒนธรรมโดยเฉพาะของชาติต่างๆนั้นมิใช่ไม่ให้สูญหายไปเท่านั้น แต่ยังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และเชิดชูจนถึงขั้นดีพร้อมเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า เพื่อความอับอายของปีศาจ และเพื่อความสุขของมนุษย์(24)

ดังนั้นงานธรรมทูตจึงมุ่งหน้าไปยังความสำเร็จสมบูรณ์ของอันทกาล(25) ด้วยว่างานธรรมทูตนี้จะพัฒนาประชากรของพระเจ้าให้เจริญจนถึงขนาดและเวลาที่พระบิดาทรงกำหนดไว้ด้วยพระราชอำนาจของพระองค์ (เทียบ กจ 1:7) ตามที่มีกล่าวในเชิงทำนายแก่ประชากรนั้นว่า “*จงขยายสถานที่ให้กระโจมของเจ้า จงชิงม่านของที่อาศัยของเจ้าออกให้กว้าง*” (อิสย 54:2) โดยกิจการแพร่ธรรมนี้ ทำให้รหัสกายพระคริสต์เจ้า

เจริญขึ้นเป็นผู้ใหญ่เต็มทีตามมาตรฐานความสมบูรณ์ของพระคริสตเจ้า (เทียบ อฟ 4:13) และจะทำให้พระวิหารฝ่ายจิต ซึ่งมีการกราบนมัสการพระเจ้าด้วยจิตใจและด้วยความจริง(เทียบ ยน 4:23) เติบโตและสร้างขึ้นบนรากฐานอันได้แก่ บรรดาอัครธรรมทูต และบรรดาประกาศก โดยมีพระคริสตเยซูทรงเป็นศิลาหัวมุม (อฟ 2:20)

บทที่ 2

ว่าด้วยงานธรรมทูตเอง

อารัมภบท

10. พระศาสนจักร ที่พระคริสตเจ้าทรงส่งไปเผยแสดงและถ่ายทอดความรักของพระเจ้าให้แก่มนุษย์ทุกคน และทุกชาติในนั้น ตระหนักว่า ตนยังจะต้องทำงานธรรมทูตที่ใหญ่โตมโหฬารอีกมาก เพราะยังมีมนุษย์อีกประมาณสองพันล้านคน(และจำนวนเหล่านี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกวัน)ที่ไม่เคยได้ยินข่าวดีหรือเกือบไม่ได้ยินข่าวดีนี้ รวมกันอยู่เป็นหมู่ใหญ่ๆ ด้วยความสัมพันธ์อย่างถาวรในการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมหรือประเพณีนิยมเก่าแก่ทางศาสนาหรือความผูกพันทางสังคมกำหนดให้อยู่แบบนั้น บุคคลเหล่านี้บางคนนับถือศาสนาใหญ่ศาสนาใดศาสนาหนึ่ง บางคนอยู่ในสภาพที่ไม่เคยรู้จักพระเจ้า ในขณะที่บางคนปฏิเสธอย่างชัดเจนว่าไม่มีพระเจ้า และในบางครั้งมีการคัดค้านต่อสู้ เพื่อที่จะสามารถนำธรรมล้ำค่าแห่งการช่วยให้รอดพ้นและชีวิตที่พระเจ้าประทานไปถึงมนุษย์ทุกคน พระศาสนจักรต้องฝังตัวเข้าไปในกลุ่มต่างๆเหล่านี้ด้วยเป้าหมายแบบเดียวกับที่พระคริสตเจ้าเมื่อทรงเสด็จมารับสภาพมนุษย์ ทรงนำพระองค์มาผูกพันกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์ซึ่งพระองค์เสด็จมาอยู่ด้วยของพวกเขา

มาตราที่ หนึ่ง

การเป็นประจักษ์พยานของคริสตชน

การเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำรงชีวิตและการเสวนา

11. พระศาสนจักรต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มชนเหล่านี้ โดยมีลูกของพระศาสนจักรอยู่ในกลุ่มชนนั้นแล้วหรือส่งไปหากกลุ่มชนนั้น เพราะคริสตชนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ที่ใดต้องเจริญชีวิตเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นประจักษ์พยานด้วยคำพูด แสดงว่าเขาเป็นคนใหม่เมื่อรับศีลล้างบาปและมีพละกำลังของพระจิตเมื่อรับศีลล้าง บ้างนี้ เมื่อผู้อื่นเห็นกิจการดีของเขา จะได้สรรเสริญพระบิดา (เทียบ มธ 5:16) และสามารถเข้าใจความหมายแท้จริงของชีวิตมนุษย์กับความผูกพันสากลของชุมชนมนุษยชาติได้มากขึ้น

เพื่อที่จะเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าอย่างเกิดผลมากขึ้น คริสตชนต้องรวมเข้ากับบุคคลเหล่านี้โดยให้ความเคารพยกย่องและรักเขา ถือว่าตนเป็นสมาชิกในกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ด้วย มีส่วนร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรมและสังคมอย่างหลากหลาย โดยการดำเนินการและการเข้าร่วมกิจการต่างในชีวิตมนุษย์ ต้องคุ้นเคยกับประเพณีนิยมทางชาติและศาสนาของเขา ต้องรู้จักค้นพบเมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจาที่ซ่อนอยู่ในประเพณีนิยมเหล่านั้นด้วยความชื่นชมและเคารพ แต่ในขณะเดียวกันต้องเอาใจใส่ความเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งที่เกิดขึ้นในท่ามกลางชาติต่างๆ และพยายามอย่าให้มนุษย์ในสมัยของเราที่หลงวิทยาศาสตร์

และวิชาการของโลกสมัยปัจจุบันจนเกินไปหันเหไปจากเรื่องของพระเจ้า ควรปลูกเร้าให้พวกเขามีความปรารถนาร้อนรนที่จะรับรู้ความจริงและความรักที่พระเจ้าได้ทรงเผยแสดง พระคริสตเจ้าเองทรงค้นหาหัวใจของมนุษย์และทรงนำพวกเขามาสู่ความสว่างของพระเจ้า ดังนั้นศิษย์ของพระองค์ซึ่งตีพิมพ์ด้วยพระจิตของพระคริสตเจ้า ควรแสดงให้ผู้ที่ตนดำรงอยู่ด้วยและสนทนากับพวกเขา เพื่อเขาจะได้เรียนรู้จากการเสวนากันด้วยความจริงใจและด้วยความอดทน ว่าอะไรคือขุมทรัพย์อันประเสริฐที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ชนชาติต่างๆในโลก แต่ในขณะที่เดียวกันต้องพยายามทำให้เข้าใจว่าความมั่งคั่งของความสว่างจากข่าวดีนั้น ช่วยให้หลุดพ้นและนำกลับมาอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้าพระผู้ไถ่กู้

การมีความรักเมตตา

12. สัตบุรุษคริสตชนที่อยู่ในกลุ่มชนต่างๆ ต้องมีความรักแบบเดียวกับพระเจ้าทรงรักเรา พระองค์ทรงปรารถนาให้เรารักกันและกันด้วยความรักแบบเดียวกันนี้ (เทียบ 1 ยน 4:11) ความรักแบบคริสตชนแผ่ขยายไปถึงมนุษย์ทุกคนอย่างแท้จริง โดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา หรือฐานะทางสังคม และไม่หวังจะได้ประโยชน์หรือบำเหน็จแต่อย่างใด เพราะพระเจ้าทรงรักเราด้วยความรักที่ไม่เห็นแก่พระองค์เอง เช่นเดียวกันในความรักเมตตาสัตบุรุษควรคำนึงถึงบุคคลมนุษย์เอง รักเขาด้วยความรักแบบเดียวกับที่พระเจ้าทรงแสวงหามนุษย์ ดังที่พระคริสตเจ้าทรงออกไปทั่วเมืองและหมู่บ้าน ทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บและความทุพพลภาพทุกชนิด เป็นเครื่องหมายว่าอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงแล้ว (เทียบ มธ 9 :35ff กจ 10:38) เช่นเดียวกันโดยทางบุตรของตนพระศาสนจักรทำการติดต่อกับมนุษย์ในทุกฐานะ โดยเฉพาะกับผู้ยากจน และผู้ที่ได้รับความเจ็บปวดทรมาน เสียสละตนตนเพื่อเขาอย่างเต็มใจ (เทียบ 2 คร 12: 15) ร่วมส่วนในความยินดีและความทุกข์โศกกับพวกเขา รู้ความต้องการและปัญหา ร่วมทุกข์กับเขาในความกระวนกระวายของความตายสำหรับผู้ที่แสวงหาความสงบสุข พระศาสนจักรปรารถนาที่จะสนองตามในการเสวนาฉันพี่น้อง แล้วนำสันติและความสว่างจากพระวรสารให้แก่เขา

ฉะนั้นคริสตชนต้องทำงานและร่วมมือกับผู้อื่น ในการควบคุมกิจการที่ถูกต้องของชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจ ด้วยกราเอาใจใส่เป็นพิเศษให้พวกเขาอุทิศตนเองเพื่อการศึกษารวมของเด็กและเยาวชนโดยใช้วิธีการที่แตกต่างกันของโรงเรียนต่างๆ ที่ควรได้รับการพิจารณาไม่เพียงแต่ให้เป็นวิธีที่ดีที่สุดของการอบรมและการพัฒนาเยาวชนที่เป็นคริสตชนเท่านั้น แต่ยังต้องถือว่าเป็นบริการสาธารณะที่มีคุณค่า โดยเฉพาะสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อยกระดับศักดิ์ศรีมนุษย์และสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ยิ่งกว่านั้นคริสตชนต้องมีส่วนร่วมในความมุ่งมั่นของประชาชนผู้ทำสงครามกับความอดอยาก ความไม่รู้ และการเจ็บไข้ได้ป่วย การดิ้นรนที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น และเพื่อรักษาความสงบสุขที่ปลอดภัยในโลก ในกิจกรรมเหล่านี้สัตบุรุษต้องกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างฉลาด เพื่อให้โครงการต่างๆได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและเอกชน โดยรัฐบาล โดยชุมชนคริสตชนต่างๆ และแม้บรรดาศาสนาที่มีใช้คริสตศาสนา

อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรไม่ปรารถนาเข้าไปยุ่งเกี่ยวในการปกครองบ้างเมืองฝ่ายโลกแต่อย่างใดทั้งสิ้น พระศาสนจักรไม่ต้องการอะไรอื่นนอกจากได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้มนุษย์ทั้งปวงด้วยความรัก และการให้บริการอย่างซื่อสัตย์อาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้า (เทียบ มธ 20: 26, 23:11) (1)

ศิษย์ของพระคริสตเจ้าเมื่อรวมอยู่กับมนุษย์อย่างใกล้ชิดในชีวิตและในการทำงาน ย่อมหวังจะเป็นประจักษ์พยานประกาศพระคริสตเจ้าแก่เขาอย่างแท้จริงและจะทำงานเพื่อความรอดของพวกเขา แม้ในที่ที่จะประกาศพระคริสตเจ้าอย่างเต็มที่ไม่ได้ เพราะคริสตชนไม่แสวงหาความก้าวหน้าและความเจริญในด้านวัตถุของมนุษย์ แต่ตั้งใจจะส่งเสริมศักดิ์ศรีและความสามัคคีฉันพี่น้องกับเขา โดยสอนข้อความจริงทางศาสนาและศีลธรรมซึ่งพระคริสตเจ้าทรงแนะนำชี้แจงมาแล้ว และด้วยวิธีนี้ ซึ่งเป็นการค่อยๆเปิดทางให้ก้าวไปหาพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น คริสตชนช่วยมนุษย์ให้บรรลุถึงความรอดพ้นโดยรักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์ ธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าเริ่มฉายแสงออกมา ในธรรมล้ำลึกนี้มนุษย์คนใหม่ซึ่งสร้างขึ้นเหมือนพระเจ้า (เทียบ อฟ 4: 24) ได้ปรากฏขึ้น และในธรรมล้ำลึกนี้ความรักของพระเจ้าเผยออกมาให้เราเห็น

มาตราที่สอง

การประกาศข่าวดีกับการชุมนุมร่วมกันของประชากรของพระเจ้า

การประกาศข่าวดีและการกลับใจ

13. ไม่ว่าที่ใดที่พระเจ้าทรงเปิดช่องทางให้ประกาศธรรมล้ำลึกของคริสตเจ้า (เทียบ คส 4:3) ก็ให้ประกาศ (เทียบ 1 คร 9:15 ; รม 10:14) แก่มนุษย์ทุกคน (เทียบ มก 16 :15) ด้วยความมั่นใจและแน่วแน่ (เทียบ กจ 4:13, 29,31 ; 9:27, 28;13:46;14:3:19-8;26:26;28:31;1 ทธ 2:2;2 คร 3 :12;7:4;ฟป 1:20; อฟ 3 : 12;6:19,20) ซึ่งองค์พระเจ้าผู้ทรงชีวิตและพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงส่งมาไถ่กู้มนุษย์ทุกคนให้รอดพ้น (เทียบ 1ธส 1:9-10; 1 คร 1:18-21; กท1:31; กจ 14:15-17 ; 17:22-31) ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่มิใช่คริสตชนเชื่อเมื่อพระจิตเจ้าทรงเปิดใจของเขา(เทียบ กจ 16:14) สมควรใจมาหาพระเจ้าและภักดีต่อพระองค์ด้วยความจริงใจ เพราะพระองค์ทรงเป็น “หนทาง ความจริง และชีวิต” (ยน 14:6) ทรงโปรดให้ตามที่เขาปรารถนาทางวิญญานเกินกว่าที่เขาปรารถนาอย่างสุดประมาณ

การกลับใจเช่นนี้ต้องเข้าใจว่าเป็นการกลับใจในขั้นต้น แต่เพียงพอที่จะทำให้มนุษย์ตระหนักว่า เมื่อเขาถูกดึงออกมาจากบาปแล้วและถูกนำเข้าสู่ธรรมล้ำลึกแห่งความรักของพระเจ้า ผู้ทรงเรียกเขาให้มา มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ในพระคริสตเจ้า จากการดำเนินงานของพระหรรษทานของพระเจ้า ผู้กลับใจใหม่เปรียบเหมือนตั้งต้นเดินทางฝ่ายวิญญาน ด้วยวิธีการซึ่งเขาได้รับแบ่งปันแล้วโดยทางความเชื่อในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าผู้ทรงสิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพ เขาจึงผ่านจากสภาพคนเก่าสู่สภาพคนใหม่ ซึ่งเป็นคนดีพร้อมในองค์พระคริสตเจ้า (เทียบ คส 3:5-10 ; อฟ 4:20-24) นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้าทั้งด้านทัศนคติและด้านศีลธรรม ต้องกลายเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างเด่นชัดกับผลที่ตามมาทางสังคม และค่อยๆ พัฒนาในระหว่างเวลาที่เรียนคำสอน เนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เขาเชื่อนั้น

เป็นเครื่องหมายแห่งความขัดแย้ง (เทียบ ลก 2:34; มธ 10:34-39) บ่อยครั้งที่ผู้กลับใจจะถูกตัดขาดหรือถูกแยกออกไปจากความเชื่อมโยงของมนุษย์ แต่เขาได้รับความปิตินดีซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้อย่างหาค่ามิได้ (เทียบ 1 ธส 1:6)

พระศาสนจักรห้ามอย่างเคร่งครัดมิให้บังคับผู้ใดก็ตามเข้าถือศาสนา หรือชักนำหรือชักจูงให้ใครเข้าถือโดยวิธีการอันไม่สมควร เช่นเดียวกันพระศาสนจักรประกาศอย่างแข็งขันว่าทุกคนมีสิทธิที่จะไม่ใคร่ขู่ขู่ขู่ขู่ให้เข้าศาสนาโดยการข่มเหงรังแกอย่างอยุติธรรม (2)

ตามประเพณีดั้งเดิมของพระศาสนจักร ถือว่าแรงจูงใจในการกลับใจควรพิจารณาอย่างพิถีพิถันเพราะหว่าคนหนึ่งกลับใจเพราะเหตุใด และในกรณีที่เป็น ต้นกำเนิดให้เขามีเหตุผลกลับใจที่บริสุทธิ์และถูกต้อง

ผู้เตรียมเป็นคริสตชนและการเริ่มชีวิตคริสตชน

14. โดยทางพระศาสนจักร ผู้ที่ยอมรับจากพระเป็นเจ้ามาด้วยความเชื่อในพระคริสตเจ้า(3) จะต้องรับให้เข้ามาเรียนคำสอนโดยประกอบจารีตทางพิธีกรรม การสอนคำสอนไม่ใช่เป็นการอธิบายข้อคำสอนและการอบรมเท่านั้น แต่เป็นช่วงเวลาของการฝึกอบรมชีวิตคริสตชนทั้งครบ และเป็นหน้าที่ได้รับการฝึกอย่างพิเศษที่บังเกิดขึ้น เป็นช่วงระยะเวลาซึ่งศิษย์รวมเข้าด้วยกันกับพระคริสตเจ้าพระอาจารย์ของตน ดังนั้นผู้เรียนคำสอนต้องได้รับการแนะนำอย่างถูกต้องให้รู้จักธรรมเนียมล้าลึกแห่งการช่วยให้รอดพ้น และการปฏิบัติตามคำสอนของพระวรสาร และโดยการประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจัดขึ้นในช่วงเวลาที่ต่อเนื่อง(4) พวกเขาควรได้รับคำแนะนำให้เข้ามาใช้ชีวิตแห่งความเชื่อ พิธีกรรม และความรัก ซึ่งนำโดยประชากรของพระเจ้า

หลังจากนั้น เมื่อศีลแห่งการเริ่มชีวิตคริสตชนนำเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจแห่งความมืด (เทียบ คส.1:13)(5) เมื่อเขาได้ตายพร้อมกับพระคริสตเจ้า ถูกฝังพร้อมกับพระองค์และกลับคืนชีวิตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์แล้ว (เทียบ รม.6:4-11; คส.2:12-23; 1ปต.3:21-22; มก.16:16) เขารับพระจิตเจ้า(เทียบ 1ธส 3:5-7; กจ.8:14-17) ที่รับเราเป็นบุตรบุญธรรม และประกอบพิธีรำลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสตเจ้ารวมกับประชากรทั้งมวลของพระเจ้า

เป็นที่น่าปรารถนาให้พิธีกรรมในเทศกาลมหาพรตและในเทศกาลปัสกาควรได้รับการปรับปรุงในการทำงานให้เป็นการเตรียมจิตใจของผู้เรียนคำสอนให้ทำการฉลองธรรมเนียมล้าลึกปัสกา เพราะในระหว่างงานฉลองธรรมเนียมล้าลึกนี้เขาได้เกิดใหม่ด้วยศีลล้างบาปในพระคริสตเจ้า

การเริ่มชีวิตคริสตชนในระยะเวลาเรียนคำสอนนั้นไม่ควรเป็นหน้าที่ของผู้สอนคำสอนหรือพระสงฆ์เท่านั้น แต่ควรเป็นหน้าที่ของชุมชนสัตบุรุษทุกคน โดยเฉพาะผู้เป็นพ่อแม่อุปถัมภ์ ถ้าทำดังนี้ ผู้เรียนคำสอนจะเข้าใจตั้งแต่เริ่มว่า เขาเข้าอยู่ในหมู่ประชากรของพระเจ้า เนื่องจากชีวิตของพระศาสนจักรคือการแพร่ธรรม ดังนั้นผู้เรียนคำสอนควรที่จะเรียนรู้ถึงความร่วมมือในการเผยแผ่ข่าวดีและสร้างพระศาสนจักรอย่างเข้มแข็งด้วยการดำรงชีวิตเป็นประจักษ์พยานและด้วยการยืนยันความเชื่อของตน

ที่สุดต้องกำหนดงบประมาณทางกฎหมายของผู้เรียนคำสอนให้ชัดเจนในประมวลกฎหมายใหม่ของ พระศาสนจักร เพราะเขารวมเข้าอยู่ในพระศาสนจักร(6) และเป็นคนในครอบครัวของพระคริสตเจ้าแล้ว(7) และบ่อยทีเดียวเขาดำรงชีวิตอย่างมีความเชื่อ ความไว้วางใจ และความรัก

มาตราที่สาม การก่อตั้งชุมชนคริสตชน

15. เมื่อพระจิต ผู้ทรงเรียกมนุษย์ทุกคนให้มาหาพระคริสตเจ้า โดยใช้เมล็ดพันธุ์ขององค์พระผู้เป็น เจ้า และด้วยการประกาศข่าวดีนั้น ทรงปลุกเร้าในหัวใจของเขาให้ยอมรับความเชื่อ และเมื่อทรงโปรดให้ผู้ ที่เชื่อถึงพระคริสตเจ้าเกิดใหม่ในอ่างน้ำล้างบาป พระองค์ทรงรวบรวมเขาให้มาเป็นประชากรหนึ่งเดียวของ พระเจ้า ซึ่งเป็น “ชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ เป็นสมณราชตระกูล เป็นชนชาติศักดิ์สิทธิ์ เป็นประชากรที่เป็น กรรมสิทธิ์พิเศษของพระเจ้า” (1 ปต. 2:9)(8)

ดังนั้น บรรดาธรรมทูตซึ่งเป็นผู้ร่วมงานของพระเจ้า (เทียบ 1 คร.3:9) ต้องก่อตั้งหมู่คณะสัตบุรุษขึ้น ในลักษณะที่สามารถดำรงอยู่ได้โดยเหมาะสมกับกระแสเรียกที่ได้รับ (เทียบ อฟ.4:1) เพื่อพวกเขาจะ ได้สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่พระเจ้าทรงมอบให้ คือหน้าที่พระสงฆ์ ประกาศ และกษัตริย์ ด้วยวิธีนี้ ชุมชนคริสต ชนจึงจะเป็นเครื่องหมายถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในโลก การถวายเป็นมิสซาบูชาขอบพระคุณเป็นหนทาง ให้ชุมชนคริสตชนนี้ไปถึงพระบิดาพร้อมด้วยพระคริสตเจ้าอย่างไม่หยุดหย่อน(9) ได้รับความเอาใจใส่เลี้ยง ดูด้วยพระวาจาของพระเจ้า(10) ชุมชนนั้นก็จะเป็นประจักษ์พยานประกาศพระคริสตเจ้า(11) และในที่สุด ก็จะไปก้าวไปในความรักและความกระตือรือร้นของจิตตารมณ์ในการแพร่ธรรม(12)

ชุมชนคริสตชนควรที่จะได้รับการตั้งขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกซึ่งจะตั้งขึ้นในลักษณะที่สามารถจะเลี้ยงตัวเอง เท่าที่จะกระทำได้

กลุ่มสัตบุรุษนี้ซึ่งมีความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมของชาติของตน จะต้องหยั่งรากลึกกลงไปในประชาชน ครอบครัวต่างๆต้องเจริญงอกงามที่ซาบซึ้งด้วยจิตตารมณ์ของพระวรสาร(13) และจัดให้มีโรงเรียนที่ เหมาะสมให้ความช่วยเหลือ ต้องจัดตั้งสมาคมและกลุ่มต่างๆขึ้นเพื่อชมราวาสผู้แพร่ธรรมจะได้ใช้เป็น เครื่องมือสำหรับแทรกจิตตารมณ์แห่งพระวรสารเข้าไปในทุกสังคม ที่สุด ให้ความรักฉายแสงออกมาใน ระหว่างคาทอลิกที่ถือจารีตต่างๆกัน(14)

ผู้กลับใจใหม่ควรได้รับการหล่อเลี้ยงให้เกิดจิตตารมณ์สากลด้วย พวกเขาต้องคิดอย่างถูกต้องว่าที่ นื่องที่เชื่อในพระคริสตเจ้าคือศิษย์ของพระองค์ที่เกิดใหม่ในศีลล้างบาป และมีส่วนร่วมในพระคุณมากมาย ที่ประชากรของพระเจ้าได้รับ ให้จัดให้มีกิจกรรมสากลเท่าที่สถานการณ์ทางศาสนาจะอำนวยให้ทำได้ ในลักษณะที่จะไม่แสดงความไม่สนใจใยดี ความขวยเขิน หรือการแข่งขันชิงดีที่น่าเกลียดอย่างใดทั้งสิ้นกับ ผู้อื่น คริสตชนควรให้ความร่วมมือในจิตตารมณ์แบบพี่น้องกับพี่น้องที่แยกออกไปของพวกเขา ตามที่ บัญญัติในพระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการฟื้นฟูเอกภาพคริสตจักร โดยการยืนยันความเชื่อร่วมกันต่อหน้า

นานาชาติเท่าที่สามารถจะทำได้ทราบเท่าที่ความเชื่อของพวกเขาที่มีร่วมกันในพระเจ้าและในพระเยซูคริสต์เจ้า และประสานความร่วมมือกันในด้านสังคม โครงการทางวิชาการ วัฒนธรรม และศาสนา ให้พวกเขาความร่วมมือกันเพื่อเห็นแก่พระคริสต์เจ้า ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าร่วมกัน และขอให้พระนามของพระองค์ผูกพันพวกเขาให้เป็นหนึ่งเดียวกัน การร่วมมือกันเช่นนี้ไม่ควรจะมีขึ้นในระหว่างส่วนบุคคลเท่านั้น แต่ความเห็นดีเห็นชอบของสมณะผู้ปกครองท้องถิ่นที่ควรมีขึ้นในระหว่างพระศาสนจักรหรือกลุ่มพระศาสนจักรของทั้งสองฝ่ายและในระหว่างกิจการของทั้งสองฝ่ายด้วย

สัตบุรุษคริสตชนซึ่งมาจากชนทุกชาติเข้ามารวมอยู่ในพระศาสนจักร “นั้นไม่ต่างกับคนอื่น ทั้งในเรื่องการปกครองบ้านเมือง ในเรื่องภาษา และในเรื่องสถาบันการเมือง”(15) ฉะนั้น พวกเขาควรต้องดำรงชีวิตเพื่อพระเจ้าและพระคริสต์เจ้าตามขนบประเพณีและความประพฤติในประเทศของตนเพื่อแสดงความรักต่อชาติบ้านเกิดในฐานะพลเมืองดีอย่างแท้จริง ทุกคนต้องหลีกเลี่ยงการดูหมิ่นชาติอื่นและรักชาติตนอย่างหลงใหล แต่ควรส่งเสริมความรักสากลต่อมนุษย

เพื่อจะบรรลุถึงสิ่งต่างๆที่กล่าวนี้ ผู้ที่มีความสำคัญที่สุดและสมจะได้รับความสำเร็จเป็นพิเศษคือฆราวาสคริสตชน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้ที่ได้รวมเข้ากับพระคริสต์เจ้าด้วยศีลล้างบาปแล้วและดำรงชีวิตอยู่ในโลก เป็นหน้าที่โดยเฉพาะของพวกเขาที่ซาบซึ้งด้วยพระจิตของพระคริสต์เจ้า ที่จะเป็นดังเชื้อแป้งปลุกกิจการฝ่ายโลกให้มีชีวิตจากภายใน แล้วจัดให้เป็นไปตามที่พระคริสต์เจ้าทรงพอพระทัยเสมอ(16)

ถึงกระนั้น การที่ประชากรคริสตชนดำรงอยู่ในชาติใดชาติหนึ่งยังไม่พอ และการที่ประชากรนั้นทำการแพร่ธรรมโดยการเป็นแบบอย่างนั้นยังไม่เพียงพอ พวกเขาควรดำรงอยู่และตั้งอยู่เพื่อจุดหมายข้อนี้คือประกาศพระคริสต์เจ้าแก่คนร่วมชาติที่มีใช้คริสตชนด้วยคำพูดและด้วยแบบอย่าง แล้วช่วยพวกเขาให้รับองค์พระคริสต์เจ้าอย่างเต็มที่

เนื่องจาก เพื่อปลุกฝังพระศาสนจักรและพัฒนาชุมชนคริสตชน จำเป็นต้องมีพนักงานหน้าที่ต่างๆ พนักงานหน้าที่เหล่านั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้ดลบันดาลให้เกิดขึ้นจากภายในกลุ่มสัตบุรุษนั่นเอง ทุกคนจะต้องเคารพและส่งเสริมด้วยความเอาใจใส่อย่างกระตือรือร้น ในบรรดาพนักงานในหน้าที่เหล่านี้ มีหน้าที่ของพระสงฆ์ ของสังฆานุกร ของครูสอนคำสอนและกิจการคาทอลิก ในทำนองเดียวกัน เมื่อสวดภาวนาหรือทำงานเสียสละ นักบวชชายและหญิงก็เท่ากับปฏิบัติภาระหน้าที่อันจำเป็นอย่างเด็ดขาดเพื่อฝังรากอาณาจักรของพระคริสต์เจ้าลงในวิญญาณ ทำให้มั่นคงแข็งแรงและแผ่ขยายออกไป

การตั้งคณะสงฆ์พื้นเมือง

16. พระศาสนจักรมีความยินดีอย่างเหลือล้นที่จะโอบอุ้มพระเจ้าของที่ทรงประทานพระคุณสุดประเสริฐ ที่ทรงเรียกคนหนุ่มจำนวนมากในชุมชนชาติที่เพิ่งกลับใจมาหาพระคริสต์เจ้าให้มาเป็นพระสงฆ์ พระศาสนจักรได้หยั่งรากแข็งแรงยิ่งขึ้นลงไปในแต่ละครอบครัวมนุษย์ เมื่อชุมชนสัตบุรุษต่างๆมีสมาชิกของตนเองเป็นศาสนบริกรแห่งการช่วยให้รอดพ้นในการบวชเป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ และสังฆานุกร เพื่อรับ

ใช้พี่น้องของตนเอง เพื่อว่าพระศาสนจักรใหม่ๆ จะค่อยๆ มีโครงสร้างที่จะตั้งขึ้นเป็นสังฆมณฑลได้ด้วยคณะสงฆ์ของพระศาสนจักรเหล่านั้นเอง

เรื่องที่สภาสังคายนาวิจิตรวิชัยแล้วเกี่ยวกับกระแสเรียกและการอบรมพระสงฆ์จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดในที่ที่พระศาสนจักรเริ่มปลูกฝังและในพระศาสนจักรใหม่ๆ ที่ตั้งขึ้น ต้องถือว่าเรื่องทีกล่าวถึงการต้องรวมการอบรมฝ่ายจิตเข้ากับการอบรมด้านคำสอนและการอภิบาลสัตบุรุษ เรื่องการเจริญชีวิตตามแนวพระวรสารโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวหรือครอบครัว การเข้าใจลึกซึ้งถึงธรรมชาติของพระศาสนจักรเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เขาจะฝึกหัดได้อย่างดีที่จะอุทิศตนอย่างสิ้นเชิงเพื่อรับใช้พระศาสนจักรและงานการประกาศข่าวดี ที่จะจงรักภักดีต่อสังฆราชของเขาในฐานะผู้ร่วมงานอย่างซื่อสัตย์ และร่วมมือกับเพื่อนพระสงฆ์ด้วยกัน(17)

เพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายทั่วไปข้อนี้ ในการอบรมสามเณรทุกอย่างจะต้องทำให้ตรงตามแนวทางของธรรมชาติแห่งการช่วยให้รอดพ้นดังที่เผยแสดงไว้ในพระคัมภีร์ ธรรมชาติของพระคริสตเจ้าและเรื่องความรอดพ้นของมนุษย์นี้พวกเขาสามารถค้นพบและเจริญชีวิตได้ในพิธีกรรม(18)

ให้ใช้ข้อกำหนดรวมเหล่านี้ในการอบรมพระสงฆ์ รวมทั้งการอบรมที่เกี่ยวกับการอภิบาลและการปฏิบัติตามที่สภาสังคายนาได้แนะนำไว้(19) สามเณรจะต้องพยายามนำมาประสานให้เข้ากับความคิดและวิถีปฏิบัติโดยเฉพาะของชาติตน ดังนั้น จิตใจของสามเณรต้องเปิดรับและปรับตัวเพื่อทำความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมแห่งชาติของตน ในการศึกษาปรัชญาและเทวศาสตร์ สามเณรต้องพิจารณาประเด็นของการเชื่อมโยง ระหว่างธรรมประเพณีและศาสนาในบ้านเกิดของพวกเขา ให้เข้ากันได้กับคริสตศาสนาเช่นกัน(20) ในทำนองเดียวกัน ในการอบรมพระสงฆ์ต้องพิจารณาว่าภูมิภาคหนึ่งมีความต้องการทางด้านอภิบาลอย่างไร สามเณรต้องเรียนประวัติศาสตร์ จุดหมาย และวิธีการแพร่ธรรมของพระศาสนจักร และเงื่อนไขพิเศษทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของผู้คนในประเทศของตน สามเณรต้องได้รับการอบรมในเรื่องจิตตารมณ์สากล และต้องได้รับการเตรียมตัวเท่าที่ควรเพื่อการเสวนาฉันพี่น้องกับผู้ที่มีใจคริสตชน(21) เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายทั้งหมดนี้ สามเณร เท่าที่สามารถทำได้ ควรจะเรียนเป็นพระสงฆ์พร้อมทั้งมีการติดต่อและเจริญชีวิตอยู่ร่วมกับชนชาติของตน(22) ที่สุด ควรเอาใจใส่ให้สามเณรได้รับการฝึกฝนในการบริหารศาสนจักรและการอบรมเรื่องเศรษฐกิจด้วย

ยิ่งกว่านั้น ควรจะคัดเลือกพระสงฆ์ที่สามารถบางองค์ที่ได้ผ่านการฝึกปฏิบัติงานอภิบาลพอสมควรแล้ว ให้ไปศึกษาขั้นสูงต่อในมหาวิทยาลัย แม้ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศโดยเฉพาะที่กรุงโรม เช่นเดียวกับการให้ไปศึกษาในสถาบันการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการนี้พระศาสนจักรใหม่ๆ ที่ตั้งขึ้นจะได้มีพระสงฆ์ที่มาจากคณะสงฆ์พื้นเมืองที่มีความรู้และมีทักษะที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ค่อนข้างยากของพระศาสนจักร

ที่ใดที่สภาสังฆราชเห็นสมควร ก็ให้ฟื้นฟูตำแหน่งสังฆานุกร โดยถือเป็นสภาพครองชีวิตอย่างถาวรตามบทบัญญัติของสังฆธรรมนูญที่ว่าด้วยพระศาสนจักร(23) แท้จริงเป็นการสมควรที่บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่สังฆานุกรจริงๆ โดยเทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้าในฐานะครูคำสอน หรือปกครองชุมชนคริสตชน

ไกลๆ ในนามของเจ้าอาวาสหรือพระสังฆราช หรือปฏิบัติงานเมตตาจิตในสังคมหรืองานบรรเทา ได้รับความ ชุบให้เข้มแข็งขึ้นด้วยการปกมือซึ่งสืบมาตั้งแต่สมัยอัครสาวกและอยู่ใกล้ชิดกับพระแท่นยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างได้ผลดียิ่งขึ้นอาศัยพระพรพรทานพิเศษของศีลบวชสังฆานุกร

ครูสอนคำสอน

17. ครูสอนคำสอนทั้งชายและหญิงจำนวนมากที่ได้รับใช้งานการแพร่ธรรมให้กับประเทศอย่างดียิ่ง นั้น สมควรได้รับคำชมสรรเสริญด้วยเช่นกัน ครูคำสอนเหล่านี้มีจิตตารมณ์ของการแพร่ธรรม ได้ทำงาน อย่างหนักเพื่อทำงานที่ยังต้องทำและมีความจำเป็นอย่างมากเพื่อเผยแพร่วิถีชีวิตและพระศาสนจักร

ในปัจจุบันนี้ เมื่อจำนวนนักบวชเพื่อเทศนาสอนผู้คนจำนวนมากมายและทำงานอภิบาลมีน้อยลง หน้าที่ของครูคำสอนจึงมีความสำคัญมาก ฉะนั้นการอบรมครูคำสอนจึงต้องทำอย่างดีและให้เหมาะสมกับ ความเจริญทางวัฒนธรรมจนเขาสามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาได้อย่างดีที่สุดในฐานะเป็นผู้ร่วมงานอย่างมี ประสิทธิภาพของพระสงฆ์ แม้ว่าหน้าที่ของเขาจะยุ่งยากซับซ้อนเพราะมีภาระใหม่และกว้างขวางมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ควรเพิ่มโรงเรียนประจำสังฆมณฑลและประจำภาคให้มากขึ้น ที่ซึ่งผู้ที่จะเป็นครูคำสอน ในอนาคตจะได้ศึกษาคำสอนคาทอลิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องพระคัมภีร์และพิธีกรรม อีกทั้งจะได้เรียน วิธีการสอนคำสอนและการฝึกปฏิบัติทางด้านการอภิบาล โรงเรียนที่ซึ่งพวกเขาจะสามารถพัฒนาตนเองใน คุณลักษณะแบบคริสตชน และพวกเขาสามารถอุทิศตนเองอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อปลูกฝังความ ศรัทธาและเจริญชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีการประชุมหรือหลักสูตรต่างๆซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้ครูคำสอนสามารถมีชีวิตที่ว้าวุ่นในกฎระเบียบและทักษะต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่งานในศาสนบริการของเขา และเพื่อจะได้หล่อเลี้ยงและเสริมพลังให้กับชีวิตฝ่ายจิตของพวกเขา นอกจากนี้ ผู้ที่อุทิศตนเองอย่าง สิ้นเชิงให้กับงานนี้ ควรจัดให้เขามีมาตรฐานการดำรงชีวิต ได้รับค่าจ้างอย่างยุติธรรมเพื่อมีฐานะชีวิตอย่าง สมควรและได้รับการประกันความมั่นคงทางสังคม(24)

โดยใช้เงินอุดหนุนพิเศษของสมณกระทรวงเผยแพร่วิถีชีวิต เพื่ออบรมและสนับสนุนครูคำสอน ถ้าเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมก็ให้ตั้งสถาบันอย่างหนึ่งขึ้นสำหรับช่วยครูคำสอน

นอกจากนี้ พระศาสนจักรต่างๆควรจะขอขอบคุณในคุณค่าของงานอันสูงส่งที่บรรดาครูคำสอนผู้ช่วย ได้กระทำด้วยใจกว้าง และพระศาสนจักรต่างๆนั้นยังต้องการความช่วยเหลือจากพวกเขา พวกเขาเป็นผู้นำ ในการสวดภาวนาในชุมชนและสอนคำสอน ดังนั้นจึงควรมีการจัดการกระทำอย่างเหมาะสมเพื่อการอบรม ด้านคำสอนและชีวิตฝ่ายจิตของพวกเขา นอกจากนี้ ยังหวังว่าในที่ที่เห็นสมควร ครูคำสอนที่ได้รับการ ฝึกอบรมอย่างเหมาะสมควรได้รับหนังสือรับรองอย่างเป็นทางการ “missio Canonica” อย่างเปิดเผยใน ระหว่างจารีตพิธีกรรม เพื่อว่าในสายตาของประชาชนนั้นพวกเขาจะสามารถรับใช้ความเชื่ออย่างมี อำนาจมากขึ้น

ส่งเสริมชีวิตนักบวช

18. เมื่อพระศาสนจักรปลุกฝังลงไปไหนที่ใด ควรจะเอาใจใส่ส่งเสริมชีวิตนักบวช ชีวิตนักบวชนี้มีไว้แต่เพียงช่วยงานธรรมทูตอย่างประเสริฐและจำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น แต่อาศัยการเจิมถวายแด่พระเจ้าอย่างใกล้ชิดมากขึ้นในพระศาสนจักร ยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน และยังเป็นเครื่องหมายแห่งธรรมชาติภายในของการเรียกของคริสตชน (25)

คณะนักบวชต่างๆ ซึ่งทำงานเพื่อปลุกฝังพระศาสนจักร และอิมอบด้วยสมบัติลึกลับต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติของธรรมประเพณีที่ลึกซึ้งของพระศาสนจักรนั้น ต้องพยายามที่จะแสดงออกและถ่ายทอดคุณสมบัติเหล่านั้นออกมาในสภาพตามธรรมชาติและคุณสมบัติของแต่ละชาติ พวกเขาต้องไตร่ตรองอย่างระมัดระวังว่า ประเพณีบำเพ็ญพรตและการรำพึงภาวนา ซึ่งบางทีพระเจ้าเคยทรงบันดาลให้เกิดเป็นเชื้อขึ้นในวัฒนธรรมโบราณต่างๆ ก่อนเวลาประกาศข่าวดีนั้น อาจนำมาใช้ในการถือชีวิตคริสตชนได้อย่างไร

ในพระศาสนจักรที่ดั่งขึ้นใหม่ จะต้องบำรุงการถือรูปแบบต่างๆ ของชีวิตนักบวชด้วยความเอาใจใส่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงพันธกิจของพระคริสตเจ้ากับชีวิตของพระศาสนจักรในแง่มุมต่างๆ เพื่ออุทิศตนช่วยเหลืองานอภิบาลต่างๆ และเพื่อเตรียมสมาชิกของตนให้สามารถทำงานนั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในอีกแง่หนึ่ง เมื่อมีการประชุมสภา พระสังฆราชควรติดตามมิควรรื้อฟื้นคณะนักบวชที่มีจุดมุ่งหมายการแพร่ธรรมแบบเดียวกันมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะเกิดความเสียหายแก่ชีวิตนักบวชและการแพร่ธรรมได้

สมควรที่จะกล่าวถึงเป็นพิเศษถึงการริเริ่มต่างๆ ที่พยายามจะทำให้ชีวิตรำพึงภาวนายังรากลึกลงไป มีบางคนยังเก็บรักษาองค์ประกอบที่สำคัญของอารามฤๅษีไว้ และหันกลับไปมองถึงการปลุกฝังธรรมประเพณีอันมั่งคั่งในคณะของเขา บางคนกลับไปถือรูปแบบที่เรียบง่ายของชีวิตฤๅษีโบราณ แต่ทุกคณะจะต้องพยายามดัดแปลงอย่างรอบคอบให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เนื่องจากชีวิตรำพึงภาวนาขึ้นอยู่กับ การที่พระศาสนจักรได้ดำรงอยู่อย่างสมบูรณ์ จึงต้องฟื้นฟูชีวิตรำพึงภาวนานั้นขึ้นในพระศาสนจักรที่ดั่งขึ้นใหม่ทั่วไป

บทที่ 3

พระศาสนจักรท้องถิ่นต่างๆ

ความก้าวหน้าของพระศาสนจักรที่เกิดขึ้นใหม่

19. เมื่อกลุ่มสัตบุรุษหยั่งรากลงไปในชีวิตสังคม และปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นจนถึงขั้นหนึ่งแล้ว ก็มีเสถียรภาพและความมั่นคงพอสมควร ก็ถือว่างานปลุกฝังพระศาสนจักรลงในกลุ่มชนนั้นบรรลุถึงเป้าหมายแล้วขั้นหนึ่ง หมายความว่า ชุมชนคริสตชนนั้น สามารถจัดหากำลังของตนเอง(บางทีอาจจะยังไม่พอ)กำลังนั้นได้แก่พระสงฆ์ท้องถิ่น นักบวช และฆราวาส พรสวรรค์ของสถาบันและศาสนบริกรเหล่านี้มีความจำเป็นสำหรับนำและแผ่ขยายชีวิตของประชากรของพระเจ้าภายใต้การนำของพระสังฆราชของตน

ในพระศาสนจักรที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้ ชีวิตประชากรของพระเจ้าจะต้องบรรลุถึงความเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ด้านของชีวิตคริสตชน ซึ่งต้องฟื้นฟูขึ้นตามบทบัญญัติแห่งสภาคายานี้ กลุ่มสัตบุรุษยิ่งวันยิ่งตระหนัก

มากขึ้นว่าตนมีสถานะเป็นชุมชนแห่งความเชื่อ แห่งพิธีกรรม และความรัก โดยปฏิบัติงานทางบ้านเมืองและทำการแพร่ธรรม ชาวชาวสเปนพยายามก่อตั้งระเบียบแห่งความรักและความยุติธรรมขึ้นในบ้านเมือง เขาใช้เครื่องมือสื่อมวลชนอย่างฉลาดและเหมาะสม โดยการดำรงชีวิตแบบคริสตชนแท้ ครอบครัวต่างๆ ได้เป็นแหล่งกำเนิดของชาวสเปนแพร่ธรรมและกระแสนี้เรียกการเป็นพระสงฆ์และนักบวช ที่สุดมีการสอนเรื่องความเชื่อโดยครูคำสอนอย่างเพียงพอ มีการเฉลิมฉลองความเชื่อด้วยพิธีกรรมที่สอดคล้องกับแนวปัญญา ความคิดของประชาชน และโดยการตรวบทบัญญัติที่เหมาะสมและตรงกับกฎของพระศาสนจักร ความเชื่อ นั้นแทรกเข้าไปในการดำเนินชีวิตอันดีงาม และในขนบธรรมเนียมของท้องถิ่น

ฝ่ายพระสังฆราชแต่ละองค์พร้อมกับคณะสงฆ์ของตน ยิ่งวันยิ่งต้องตีมด้าไปด้วยความรู้สึกนึกคิดของพระคริสตเจ้าและของพระศาสนจักร ต้องรู้สึกและดำรงชีวิตร่วมกับพระศาสนจักรสากล พระศาสนจักรใหม่ๆที่เกิดขึ้นต้องร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรสากล ต้องนำธรรมประเพณีของพระศาสนจักรมารวมเข้ากับวัฒนธรรมของตน เพื่อเพิ่มพูนชีวิตที่สหายพระคริสตเจ้าด้วยการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน(1) ฉะนั้นควรต้องบำรุงความรู้ที่เกี่ยวกับเทวศาสตร์ จิตวิทยาและพื้นฐานเรื่องมนุษย์สามารถจะช่วยส่งเสริมความสำนึกถึงเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรสากล

พระศาสนจักรต่างๆ เหล่านี้ซึ่งบ่อยครั้งตั้งอยู่ในดินแดนยากจนของโลก ส่วนมากมีความยากลำบาก เพราะขาดแคลนพระสงฆ์อย่างมากและการขาดความช่วยเหลือทางด้านวัตถุ ดังนั้น พระศาสนจักรเหล่านี้จึงต้องการอย่างมาก ให้กิจกรรมธรรมทูตที่พระศาสนจักรทั้งหมดกระทำเรื่อยมามิได้ขาดนั้นจัดหาให้ความช่วยเหลือพระศาสนจักรเหล่านี้ด้วยเงินอุดหนุนสำหรับนำไปใช้เพื่อการเติบโตของพระศาสนจักรท้องถิ่น และเหนืออื่นใดเพื่อความเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของชีวิตคริสตชน กิจกรรมธรรมทูตนี้ควรจัดให้มีความช่วยเหลือให้กับพระศาสนจักรต่างๆที่สร้างขึ้นมานานแล้วด้วย ซึ่งอยู่ในสภาวะถดถอยและอ่อนแออย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ดีพระศาสนจักรเหล่านี้ควรแสดงความเพียรพยายามและทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสมในด้านการอภิบาลเพื่อเพิ่มจำนวนกระแสนี้เรียกของพระสงฆ์สังฆมณฑล และในคณะนักบวชต่างๆให้มากขึ้น เพื่อให้พวกเขาตระหนักอย่างมีความพร้อมมากขึ้น และฝึกอบรมพวกเขาอย่างมาประสิทธิภาพมากขึ้น (2) เพื่อว่าพระศาสนจักรเหล่านี้จะค่อยๆมีนักบวชพบกับความต้องการและช่วยเหลือพระศาสนจักรอื่นๆ ได้

กิจกรรมธรรมทูตของพระศาสนจักรต่างๆ ในกรณีพิเศษ

20. โดยที่พระศาสนจักรท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องเป็นตัวแทนพระศาสนจักรสากลอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นพระศาสนจักรเหล่านี้ต้องตระหนักว่า ตนถูกส่งไปยังผู้ที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันที่ยังไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า โดยการมีชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานของสัตบุรุษแต่ละคนและของทุกคนในชุมชนจะทำให้พระศาสนจักรท้องถิ่นเหล่านี้เป็นเครื่องหมายชี้พระคริสตเจ้าให้เขา

นอกจากนี้ ยังมีความต้องการศาสนบริการด้านพระวาจาเพื่อให้ข่าวดีแพร่ไปถึงทุกคน พระสังฆราชต้องเป็นบุคคลแรกและและสำคัญที่สุดในการประกาศความเชื่อ ซึ่งจะเป็นผู้นำศิษย์ใหม่มาหาพระคริสตเจ้า (3) เพื่อปฏิบัติหน้าที่อันประเสริฐนี้อย่างถูกต้องเหมาะสม พระสังฆราชต้องรู้ว่าสัตบุรุษของตนมีสภาพ

อย่างไร และคนชาติเดียวกันมีความคิดเห็นภายในใจเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร และต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพราะการที่ชนบทได้กลายเป็นเมือง การอพยพย้ายถิ่น และความเมินเฉยในเรื่องพระศาสนา

ในพระศาสนจักรที่กำเนิดใหม่ พระสงฆ์พื้นเมืองต้องมีความกระตือรือร้นในการอุทิศตนเพื่องานในการประกาศข่าวดี โดยปฏิบัติงานร่วมกับธรรมทูตชาวต่างประเทศและประกอบกันเป็นคณะสงฆ์เดียวกัน ซึ่งร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริงภายใต้อำนาจของพระสังฆราช พวกเขากระทำดังนี้มิใช่เพียงเพื่ออภิบาลสัตบุรุษและประกอบภารกิจแต่พระเจ้าเท่านั้นแต่เพื่อประกาศข่าวดีแก่คนต่างศาสนาด้วย พวกเขาต้องพร้อมอยู่เสมอ และถ้ามีโอกาสต้องเสนอตัวด้วยใจร้อนรนต่อพระสังฆราช ขอสมัครไปทำงานธรรมทูตในพื้นที่ห่างไกลหรือที่ถูกทอดทิ้งของสังฆมณฑลตนเองหรือในสังฆมณฑลอื่น

นักบวชชาย หญิง ตลอดจนฆราวาสต้องมีใจร้อนรนแบบเดียวกันนี้ต่อเพื่อนร่วมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ยากจน

สภาพระสังฆราชต้องเอาใจใส่จัดให้มีการอบรมทบทวนพระคัมภีร์ เทวศาสตร์ ชีวิตฝ่ายจิตและการอภิบาลสัตบุรุษตามเวลาที่กำหนด ทั้งนี้โดยมีเจตนาจะให้คณะสงฆ์มีความรู้วิชาเทวศาสตร์และวิธีอภิบาลได้ดียิ่งขึ้น ในท่ามกลางความผันผวนและการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนั้น ให้ถืออย่างเคร่งครัดตามที่สภาสังคายนาได้วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยหน้าที่ และชีวิตของพระสงฆ์

เพื่อทำให้งานธรรมทูตของพระศาสนจักรท้องถิ่นต่างๆ ได้สำเร็จลุล่วงไป จำเป็นต้องมีศาสนบริกรที่มีความเหมาะสม ที่ได้รับการเตรียมไว้ให้ทันการด้วยวิธีที่เหมาะสมกับสภาพของพระศาสนจักรแต่ละแห่ง เนื่องจากปัจจุบันนี้ มนุษย์รวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นสมาคม จึงสมควรอย่างยิ่งที่สภาพระสังฆราชจะร่วมปรึกษาหารือกันในเรื่องการเสวนากับกลุ่มเหล่านี้ แต่ถ้าในบางภูมิภาคพบว่าไม่มีกลุ่มชนบางพวกที่ไม่อาจเข้าถึงศาสนาคาทอลิก เพราะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบเฉพาะที่พระศาสนจักรถืออยู่ สภาสังคายนาปรารถนาให้มีการดำเนินการแก้ไขสภาพการณ์เช่นนี้เป็นพิเศษ(4) จนกว่าคริสตชนทุกคนจะสามารถมารวมกันเป็นชุมชนเดียว หากสันตะสำนักมีธรรมทูตที่พร้อมจะปฏิบัติเรื่องนี้ พระสังฆราชต้องเชิญให้มาในสังฆมณฑลของตนหรือยินดีต้อนรับและสนับสนุนงานริเริ่มของเขาอย่างจริงจัง

เพื่อให้ความกระตือรือร้นในงานธรรมทูตนี้ก้าวหน้าในคนบ้านเมืองเดียวกัน สมควรอย่างยิ่ง ที่พระศาสนจักรใหม่ๆ จะมีสวนโดยเร็วที่สุดในภาระหน้าที่งานแพร่ธรรมสากลของพระศาสนจักร และส่งธรรมทูตของตนไปประกาศข่าวดีทั่วโลก แม้ว่าตนเองยังลำบากเพราะการขาดแคลนพระสงฆ์ การร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรสากลก็ดูคล้ายจะสำเร็จ เมื่อพระศาสนจักรเหล่านี้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานธรรมทูตที่ทำอยู่ในประเทศอื่น

การแพร่ธรรมของฆราวาส

21. ถ้ายังไม่มีคณะฆราวาสที่เป็นฆราวาสจริงๆที่ทำงานร่วมกับฐานานุกรม ก็ถือว่าพระศาสนจักรยังไม่ได้ตั้งขึ้นอย่างแท้จริง ยังไม่มีชีวิตอย่างเต็มที่และยังไม่มีเครื่องหมายอันสมบูรณ์ที่บ่งบอกถึงพระคริสตเจ้าในท่ามกลางมนุษย์ ชาวดีเรื่องพระคริสตเจ้าจะหยั่งรากลึกกลงไปในจิตใจ ชีวิต และงานของชาติใดชาติหนึ่งไม่ได้ถ้าไม่มีฆราวาสทำงานอย่างขยันขันแข็ง ดังนั้นในการตั้งพระศาสนจักรแห่งหนึ่ง จะต้องพยายามอย่างที่สุดที่จะให้มีฆราวาสคริสตชนหนึ่งหรือสองคนเข้าใจศาสนาอย่างถ่องแท้

สัตบุรุษฆราวาสนั้น เป็นทั้งคนในประชากรของพระเจ้าและเป็นทั้งคนในสังคมของบ้านเมืองอย่างสมบูรณ์ เขาเป็นคนในชาติที่เขาได้เกิดมา เขาเริ่มมีส่วนในชุมชนสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติด้วยการศึกษา เขามีพันธะทางสังคมหลายรูปแบบผูกพันอยู่กับชีวิตของชาติ เขามีส่วนร่วมในความเจริญของชาติด้วยความพยายามในอาชีพของตน เขารู้สึกว่าปัญหาของชาติก็คือปัญหาของตนเองและพยายามที่จะแก้ไข เขาเป็นคนของพระคริสตเจ้าด้วยเพราะเขาเกิดใหม่ในพระศาสนจักรด้วยความเชื่อและศีลล้างบาป เพื่อเป็นของพระคริสตเจ้าด้วยชีวิตและกิจการใหม่ (เทียบ 1 คร.15:23) และเพื่อให้ทุกสิ่งมอบน้อมต่อพระเจ้าในพระคริสตเจ้า และที่สุดเพื่อให้พระเจ้าทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน (เทียบ 1 คร.15:28)

หน้าที่สำคัญของฆราวาสทั้งหญิงและชาย คือ การเป็นประจักษ์พยานประกาศพระคริสตเจ้า ซึ่งเขาต้องกระทำด้วยการดำรงชีวิตและคำพูด ในครอบครัว ในกลุ่มสังคมและในวงงานอาชีพของพวกเขา เพราะในเขาเหล่านั้นจะต้องปรากฏมนุษยชนใหม่ซึ่งสร้างขึ้นด้วยความเที่ยงธรรมและความศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงตามแบบพระเจ้า (เทียบ อฟ. 4:24) เขาต้องแสดงให้เห็นชีวิตใหม่ในวงสังคมและวัฒนธรรมของบ้านเมืองตามประเพณีนิยมของประเทศ เขาต้องรู้จักวัฒนธรรมที่กล่าวนี้ ต้องชำระให้บริสุทธิ์ บำรุงรักษาให้งอกงามตามสถานการณ์ใหม่ๆ และในที่ทำให้สมบูรณ์ในพระคริสตเจ้า เพื่อว่าความเชื่อในพระคริสตเจ้ากับชีวิตของพระศาสนจักรจะไม่ใช้สิ่งที่สังคมที่เขาใช้ชีวิตอยู่ไม่รู้จักอีกต่อไป แต่จะซึมซาบเข้าไปในสังคมและทำให้สังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไป ฆราวาสต้องร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับเพื่อร่วมชาติด้วยความรักอย่างจริงจัง เพื่อให้วิถีชีวิตแห่งสัญญาผูกมัดใหม่ของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความสัมพันธ์สากลซึ่งเกิดจากธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้านั้นปรากฏในชีวิตของเขา ฆราวาสยังต้องถ่ายทอดความเชื่อในพระคริสตเจ้าให้กับผู้ที่พวกเขามีชีวิตอยู่ด้วยหรือมีความเกี่ยวพันกันในอาชีพ ภาระหน้าที่นี้มีความเร่งด่วนมากยิ่งขึ้นเพราะมนุษย์จำนวนจะสามารถได้ยินเรื่องพระคริสตเจ้าและข่าวดีของพระองค์โดยทางฆราวาสผู้เป็นเพื่อนบ้านของพวกเขาเท่านั้น ยิ่งกว่านั้น ในที่ที่สามารถทำได้ ฆราวาสควรได้รับการเตรียมใจร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับฐานานุกรมให้มากขึ้น เพื่อที่จะปฏิบัติพันธกิจพิเศษที่จะประกาศข่าวดีและเผยแพร่งานสอนคริสตชน เพื่อให้พระศาสนจักรที่เริ่มเกิดนั้นเข้มแข็งขึ้น

ศาสนบริกรของพระศาสนจักรต้องยกย่องงานการแพร่ธรรมอันยากลำบากของฆราวาสเป็นสิ่งมีค่าสูง ต้องอบรมฆราวาสให้สำนึกถึงความรับผิดชอบของเขาต่อมนุษย์ทุกคนในฐานะเป็นสมาชิกของพระคริสตเจ้า ต้องสอนเขาให้รู้ซึ่งในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า แนะนำให้เขาใช้วิธีการปฏิบัติและอยู่ร่วมกับเขาใน

ความยากลำบากตามแนวคิดของพระสังฆธรรมญูว่าด้วยพระศาสนจักร และพระสมณกฤษฎีว่าด้วยการแพร่ธรรมของฆราวาส

เมื่อผู้อภิบาลและฆราวาสต่างกระทำหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองแล้ว พระศาสนจักรใหม่ทั้งหมดต้องเป็นประจักษ์พยานประกาศพระคริสตเจ้าอย่างแข็งขัน เพื่อจะได้เป็นเครื่องหมายอันเด่นชัดแห่งความรอดซึ่งมาถึงเราในพระคริสตเจ้า

ความแตกต่างกันในเอกภาพของพระศาสนจักร

22. เมล็ดพันธุ์ซึ่งได้แก่พระวาจาของพระเจ้า เมื่อออกขึ้นในเนื้อดินดีที่ได้รับน้ำค้างจากพระเจ้า ก็ดูเอน้ำเลี้ยงมาหล่อเลี้ยง ซึ่งเปลี่ยนแปลงตนเองและดูซึมเพื่อในที่สุดจะให้เกิดผลมากมาย เช่นเดียวกับในเรื่องการบังเกิดเป็นมนุษย์ พระศาสนจักรใหม่ ๆ ที่หยั่งรากลงในพระคริสตเจ้าและตั้งขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครธรรมทูต รับเอาคุณสมบัติทุกอย่างของนานาชาติซึ่งพระเจ้าทรงมอบให้เป็นมรดกแก่พระคริสตเจ้านั้น มาแลกเปลี่ยนกันอย่างน่าพิศวง(เทียบ สดด.2:8) พวกเขาขอยืมประเพณีและธรรมประเพณีของผู้คนของเขา จากความปรีชาฉลาดและการริ้นรู้ จากศิลปะและระเบียบวินัยของชาติต่างๆ สิ่งต่างๆเหล่านี้ที่สามารถจะมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้สร้าง หรือเพิ่มพระหรรษทานของพระเจ้าผู้ไถ่กู้ของพวกเขา หรือดำเนินการให้ชีวิตคริสตชนเป็นไปตามที่ควรจะเป็น(5)

เพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์นี้ จำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการพิจารณาทางเทวศาสตร์ในดินแดนที่เรียกกันว่าดินแดนทางวัฒนธรรมใหญ่ๆทุกแห่ง ต้องได้รับการพิจารณาใหม่ โดยอาศัยธรรมประเพณีของพระศาสนจักรสากลเป็นหลัก พระวาจาและการกระทำต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเผยแสดงและมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งได้รับการอธิบายจากบรรดาบิดาจารย์และอำนาจในการสอนของพระศาสนจักร

ดังนั้นเราจะเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นว่าความเชื่อจะแสวงหาความเข้าใจในปรัชญาและความปรีชาฉลาดของชาติต่างๆ ได้ในทางใด ซึ่งจะสามารถเห็นได้ในสิ่งที่เป็นวิถีทางของขนบธรรมเนียม มุมมองที่เกี่ยวกับชีวิต และระเบียบทางสังคม จะเข้ากับความปลอดภัยที่สอนโดยการเผยแสดงของพระเจ้า จากนั้นจะมีหนทางไปสู่การดัดแปลงแก้ไขอย่างลึกซึ้งในขอบเขตของชีวิตคริสตชนทั้งครบ โดยลักษณะของการกระทำนี้ ลักษณะที่เราเห็นภายนอกในการนำเอาคำสอนที่ต่างกันมารวมกันเข้า หรืออยากรักษาลักษณะพิเศษของท้องถิ่นใดไว้โดยไม่ถูกต้องก็จะหมดไป และชีวิตคริสตชนจะปรับให้เหมาะกับอัจริยภาพและการดำเนินการของแต่ละวัฒนธรรม(6) ประเพณีนิยมและคุณสมบัติเฉพาะของแต่ละครอบครัวในชาติต่างๆ จะได้รับแสงสว่างจากข่าวดีและรับเข้าไปในเอกภาพของคาทอลิก ที่สุด พระศาสนจักรท้องถิ่นใหม่แต่ละแห่งซึ่งเพียบพร้อมด้วยประเพณีนิยมของตน จะได้เข้าอยู่ในสหพันธ์ของพระศาสนจักรโดยไม่กระทบกระเทือนถึงความเป็นเอกของสมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งทรงเป็นประธานของที่ชุมนุมทั้งหมดด้วยความรัก(7)

ฉะนั้น จึงเป็นความหวังว่าสภาพระสังฆราชภายในขอบเขตขอบเขตสังคมของทุกแดนดินทางวัฒนธรรมใหญ่ๆจะรวมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จนสามารถที่จะตกลงพร้อมใจกันปฏิบัติตามข้อเสนอและมีการวางแผนร่วมกัน

บทที่ 4

ธรรมทูต

กระแสเรียกธรรมทูต

23. แม้ศิษย์ของพระคริสตเจ้าทุกคนมีส่วนในหน้าที่การเผยแผ่ความเชื่อ(1) แต่พระคริสตเจ้าทรงเรียกผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยในบรรดาศิษย์ของพระองค์เสมอ ให้มาอยู่กับพระองค์ และทรงส่งไปเขาเทศน์สอนแก่นานาชาติ (เทียบ มก.3:13) ดังนั้น อาศัยพระจิต ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆให้แต่ละคนตามที่ทรงพอพระทัย (1 คร.12:11) พระองค์ทรงดลบันดาลให้เกิดกระแสเรียกธรรมทูตขึ้นในหัวใจของแต่ละคน และในขณะเดียวกัน ทรงบันดาลให้เกิดคณะนักบวชขึ้นในพระศาสนจักร(2) คณะนักบวชเหล่านี้ถือเป็นภาระหน้าที่เฉพาะของตนในการรับหน้าที่ประกาศข่าวดี อันเป็นหน้าที่ของพระศาสนจักรทั้งหมด

พวกเขาได้รับมอบหมายด้วยกระแสเรียกเฉพาะ มีคุณสมบัติทางอารมณ์ตามธรรมชาติที่เหมาะสม มีความสามารถและคุณสมบัติอื่นๆอย่างเหมาะสม ผู้ที่มีอุปนิสัยดี และได้รับการอบรมให้พร้อมที่จะทำงานธรรมทูต(3) ไม่ว่าจะเป็นคนท้องถิ่นหรือชาวต่างประเทศ ได้แก่ พระสงฆ์ นักบวชและฆราวาส เมื่อผู้มีอำนาจโดยชอบทางศาสนาส่งไป พวกเขาออกไปด้วยความเชื่อและด้วยความนบนอบเชื่อฟังไปหาผู้ที่อยู่ห่างไกลจากพระคริสตเจ้า โดยถือว่าเป็นผู้ถูกเตรียมไว้ต่างหากสำหรับงานที่เขาได้รับเลือกให้ไปทำ (เทียบ กจ.13:2) ในฐานะเป็นศาสนบริกรประกาศข่าวดี “เพื่อให้คนต่างศาสนาได้เป็นเสมือนเครื่องบูชาที่พอพระทัยซึ่งพระจิตเจ้าทรงบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ให้” (รม.15:16)

ชีวิตฝ่ายจิตของธรรมทูต

24. มนุษย์ต้องตอบรับพระเจ้าผู้ทรงเรียกเขา ในลักษณะที่ไม่ต้องปรึกษาถามเลือดเนื้อ (เทียบ กท.1:16) เขาอุทิศตนทั้งครบเพื่อทำงานประกาศข่าวดี อย่างไรก็ตาม การตอบรับนี้สามารถทำได้เฉพาะเมื่อพระจิตเจ้าทรงให้การดลใจและทรงประทานพลังกำลังของพระองค์ให้แก่เขาเท่านั้น เพราะผู้ที่พระองค์ทรงส่งไปนั้นส่งไปนั้นเข้าไปในชีวิตและภารกิจของพระองค์ผู้ “ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส” (ฟป.2:7) ดังนั้น เขาต้องพร้อมที่จะยึดมั่นในกระแสเรียกของเขาตลอดชีวิต ต้องพร้อมที่จะปฏิเสธตนเองและทุกสิ่งที่มี และสมควรที่จะ “เป็นทุกอย่างสำหรับทุกคน” (1 คร.9:22)

การประกาศข่าวดีแก่นานาชาติ ธรรมทูตต้องมีความมั่นใจว่าทำให้ธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าเป็นที่รู้จัก โดยคิดว่าเขาทำหน้าที่เป็นทูตของพระองค์ เพื่อว่าในพระองค์เขากลับพูดอย่างที่ควรพูด (เทียบ อฟ.6:19; กจ.4:31) และไม่อาจเรื่องความอับยศอดสูแห่งไม้กางเขน เดินตามรอยพระบาทของพระอาจารย์ผู้ทรงอ่อนโยนและมีพระทัยสุภา ธรรมทูตต้องแสดงให้เห็นว่าแอกของพระองค์อ่อนนุ่มและภาระที่พระองค์ให้เราแบกก็เบา (มธ.11:29) เมื่อธรรมทูตเจริญชีวิตตามพระวรสารอย่างแท้จริง(4) มีความอดทนอย่างมากในความทุกข์ยาก ความใจดี และความรักที่ไม่เสแสร้ง (เทียบ 2 คร. 6:4) เขาเป็นประจักษ์พยานถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าจำเป็นเขาถึงกับยอมหลังโลหิตเขา เขาจะวอนขอพลังและความเข้มแข็งจากพระเจ้า

เพื่อเขาจะรู้ว่า ในการทนทุกข์แสนสาหัสและความยากจนแสนเข็ญนั้น ก็ยังมีความสุขอย่างยิ่ง(เทียบ 2 คร.8:2) ให้เขาเชื่อมั่นว่า ความนอบน้อมเชื่อฟังเป็นคุณธรรมพิเศษของผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงไถ่กู้มนุษยชาติด้วยความนอบน้อมเชื่อฟังของพระองค์

ผู้ประกาศข่าวดีต้องระวังอย่าละเลยพระพรหรรษาที่อยู่ในตน ควรได้รับการฟื้นฟูจิตใจทุกวัน (เทียบ 1 ทธ.4:14; อฟ.4:23 ; 2 คร.4:16) เมื่อถึงเวลากำหนดสมณะประชุมท้องที่และอธิการต้องเรียก ชุมชนบวรดาธรรมทูตเพื่อให้เขาได้รับการเสริมพลังในความหวังของกระแสเรียก และได้รับการฟื้นฟูในศาสนบริกรการแพร่ธรรม หากจำเป็นควรมีบ้านพิเศษเพื่อจุดประสงค์ข้อนี้

การอบรมฝ่ายจิตและศีลธรรม

25. ผู้ที่จะเป็นธรรมทูตในภายหน้าต้องได้รับการเตรียมสำหรับงานอันสูงส่งนี้ด้วยการฝึกอบรมฝ่ายจิต และทางศีลธรรมเป็นพิเศษ(5) ต้องจิตตารมณ์ของการริเริ่มในการเริ่มต้น มีใจแน่วแน่ที่จะทำงานต่างๆที่ เริ่มต้นไว้ให้สำเร็จ ยืนหยัดในความยากลำบาก สู้ทนการอยู่โดดเดี่ยว ความเหน็ดเหนื่อยและการทำงานไม่ได้ผลด้วยใจอดทนและเข้มแข็ง ต้อนรับคนทั้งหลายด้วยน้ำใจซื่อตรงและอย่างใจกว้าง เต็มใจรับทำงานที่ได้รับมอบให้ทำ ปรับตัวด้วยใจกว้างให้เข้ากับชนบประเพณีของชนต่างชาติและสภาพการณ์ต่างๆที่ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ต้องทำงานช่วยเพื่อนพี่น้องและผู้ที่ถูกทอดทิ้งทำงานอย่างเดียวกันด้วย เพื่อว่า พวกเขาจะได้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสัตบุรุษ(เทียบ กจ.2:52;4:32) ตามแบบอย่างของคณะอัครธรรมทูต

สภาพนิสัยจิตใจเช่นนี้ต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่ในระยะเวลาก่อนการฝึกอบรม เพื่อพวกเขาจะได้รับการปลุกฝังและปรับปรุงให้ดีขึ้น และได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยชีวิตฝ่ายจิต เปี่ยมด้วยความเชื่ออันเข้มแข็งและความหวังที่ไม่ทำให้ผิดหวัง ธรรมทูตจะต้องเป็นคนรักการสวดภาวนา ต้องรื้อร่นด้วยจิตตารมณ์ความเข้มแข็ง ความรัก และการควบคุมตนเอง (เทียบ 2 ทธ 1:7) ต้องให้เขาได้เรียนรู้ที่จะเป็นตัวของตัวเอง พอใจในสภาพของตน (เทียบ ฟป 4:11) มีความอดทนแบกรับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าไว้ในตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้ชีวิตของพระองค์ออกฤทธิ์ในตัวผู้ที่เขาถูกส่งไปหา (เทียบ 2 คร 4:10...) เพราะใจรื้อร่นต่อวิญญาน เขาต้องเต็มใจสลະทุกสิ่งและแม้แต่ตนเองเพื่อเห็นแก่วิญญาน (เทียบ 2 คร.12:15...) เพื่อว่า “เมื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนเองเช่นนี้ทุกวัน เขาจะก้าวหน้าในความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์มากขึ้น”(6) ดังนั้น การปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระบิดาพร้อมกับพระคริสตเจ้า เขาจะสานต่อพันธกิจของพระองค์ภายใต้ อำนาจการปกครองตามลำดับชั้นของพระศาสนจักร

การอบรมทางด้านคำสอนและการแพร่ธรรม

26. เพื่อที่จะเป็นศาสนบริกรที่ดีของพระคริสตเจ้านั้น ผู้ที่ถูกส่งไปยังชาติต่างๆควร “ได้รับการหล่อเลี้ยงจากคำสอนที่มาจากความเชื่อและหลักคำสอนที่ดี” (1 ทธ.4:6) ซึ่งพวกเขาควรนำหลักการมาจากพระคัมภีร์ ศีลาธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ประกาศและเป็นประจักษ์ของพระองค์

ด้วยเหตุนี้ ธรรมชาติทุกคน ทั้งที่เป็นพระสงฆ์ ภราดา ภคินี หรือฆราวาส ควรได้รับการเตรียมตัวและรับการฝึกอบรมตามฐานะของแต่ละคน เพื่อจะไม่ตกอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถปฏิบัติงานในอนาคตของพวกเขา(7) ตั้งแต่เริ่มการอบรมด้านคำสอนต้องสอนเขาให้คำนึงถึงเรื่องความเป็นสากลของพระศาสนจักรและความแตกต่างของชาติต่างๆ ในโลก ที่กล่าวนี้ใช้ได้สำหรับทุกวิชาที่เขาเรียนเพื่อเตรียมสำหรับปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการของเขา ตลอดจนวิชาอื่นๆที่จะเป็นประโยชน์ถ้าเขาได้เรียนรู้ เพื่อว่า ถ้าพวกเขามีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาชน วัฒนธรรมและศาสนาต่างๆ ไม่เพียงแต่ความรู้ที่มองถึงอดีตเท่านั้นแต่ต้องคำนึงถึงเวลาปัจจุบันด้วย สำหรับทุกคนที่อยากไปพบปะกับคนอื่น ๆ ควรให้ความยกย่องสิ่งที่เขาได้รับมาเป็นมรดกภาษา และประเพณีของพวกเขาเป็นอย่างสูง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ซึ่งจะเป็นธรรมชาติในอนาคตจะต้องอุทิศตนศึกษาวิชาเกี่ยวกับการธรรมชาติวิทยา คือ ต้องเรียนคำสอนและกฎของพระศาสนจักรที่เกี่ยวกับกิจการธรรมชาติ ต้องรู้ว่าในศตวรรษที่แล้วๆมาผู้ประกาศข่าวดีได้เดินทางไหน และต้องรู้สภาพปัจจุบันของการแพร่ธรรม ตลอดจนวิธีการในปัจจุบันที่เห็นว่ามีประสิทธิภาพมากกว่า(8)

แม้ว่าโครงการอบรมแต่ต้นจนจบนี้เน้นหนักไปในทางให้มีความห่วงใยด้านการอภิบาล แต่ต้องให้การอบรมด้านการแพร่ธรรมเป็นพิเศษและอย่างมีระบบ ทั้งด้วยการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติด้วย(9)

ต้องสอนนักบวชและภคินียิ่งมากยิ่งขึ้นให้รู้จักการสอนคำสอนอย่างชำนาญและเตรียมตัวไว้เพื่อให้สามารถร่วมมือในการแพร่ธรรมได้มากยิ่งขึ้น

แม้ผู้ที่รับหน้าที่ในงานแพร่ธรรมเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับสภาพของเขา

การอบรมแบบต่างๆเหล่านี้ควรต่อให้เสร็จสมบูรณ์ในดินแดนที่ซึ่งพวกเขาถูกส่งไป เพื่อให้ธรรมชาติมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ โครงสร้างทางสังคม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาตินั้นๆมากขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจระเบียบทางศีลธรรมและข้อบัญญัติทางศาสนา ความคิดภายในซึ่งชนชาตินั้นๆที่มีเกี่ยวกับพระเจ้าโลกและมนุษย์ตามประเพณีศักดิ์สิทธิ์ของเขา(10) ธรรมชาติต้องเรียนภาษาในระดับที่สามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง จะได้เข้าถึงความคิดและจิตใจของมนุษย์ง่ายยิ่งขึ้น(11) นอกจากนี้ต้องรู้ถึงความต้องการทางด้านการอภิบาลโดยเฉพาะของถิ่นนั้นๆ

ธรรมชาติบางคนควรได้รับการฝึกเตรียมอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นในสถาบันที่สอนเรื่องการธรรมชาติวิทยา หรือในคณะหรือในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เฉพาะนี้ได้ผลดียิ่งขึ้น(12) และใช้ความรู้ของเขาทำประโยชน์แก่ธรรมชาติอื่นในการปฏิบัติงานธรรมชาติ เฉพาะอย่างยิ่งในสมัยนี้มีเรื่องยุ่งยากลำบากมาก แต่ก็มีโอกาสที่จะทำประโยชน์ได้มาก ยิ่งกว่านั้นยังเป็นที่น่าปรารถนาอย่างยิ่งว่าสภาพสังฆราชในภูมิภาคต่างๆควรมีผู้เชี่ยวชาญเช่นนี้ให้มาก เพื่อจะได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ของเขาให้เกิดประโยชน์เมื่อมีความจำเป็นในหน้าที่ เช่นเดียวกันไม่ควรขาดผู้ที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการปฏิบัติและวิธีการทางสื่อมวลชน ซึ่งเป็นที่รู้กันดีว่า สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างมาก

คณะนักบวชที่เป็นธรรมชาติ

27. คุณสมบัติทั้งหมดนี้ แม้เป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนที่ถูกส่งไปสู่นานาชาติต้องมีเป็นอย่างยิ่ง แต่เป็นสิ่งที่ธรรมชาติลำพังแต่ละคนเกือบไม่สามารถจะมีได้อย่างแท้จริง จากประสบการณ์สอนว่า งานธรรมชาติเป็นงานที่กระทำเพียงลำพังคนเดียวไม่ได้ จึงมีกระแสเรียกที่รวมหลายๆคนให้มาอยู่รวมเป็นคณะ และเมื่อรวมความพยายามเข้าด้วยกัน จึงได้รับการฝึกฝนอย่างเหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานนี้ได้ ในนามของพระศาสนจักร และภายใต้การชี้นำของฐานานุกรม เป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้ว ที่คณะนักบวชเหล่านี้รับภาระหนัก อุทิศตนทำงานแพร่ธรรมทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน บ่อยครั้งที่สันตะสำนักได้มอบดินแดนกว้างใหญ่ให้เขาประกาศพระวรสาร เขาก็ตั้งประชากรใหม่ขึ้นถวายแด่พระเจ้า เป็นพระศาสนจักรท้องถิ่นซึ่งจงรักภักดีต่อนายชุมพาบาลของตนเอง พระศาสนจักรเหล่านี้ซึ่งเขาตั้งขึ้นด้วยหยาดเหงื่อหรือแม้แต่ด้วยเลือดเนื้อของเขาเอง เขาจะทำการรับใช้ด้วยความด้วยความกระตือรือร้นและด้วยประสบการณ์ของพวกเขา และโดยถือเป็นการร่วมมือกันที่พี่น้อง ในการเอาใจใส่ดูแลวิญญาณและด้วยการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

บางที่ทั่วขอบเขตในบางพื้นที่ คณะนักบวชเหล่านี้ต้องรับงานบางอย่างที่เร่งด่วนมากกว่า เช่น งานประกาศข่าวดีให้กับกลุ่มชนผู้ซึ่งยังไม่ได้รับข่าวดีเนื่องจากเหตุผลบางประการ หรือผู้ที่ต่อต้านข่าวดีนี้(13)

ถ้าจำเป็นเขาต้องจัดให้เขาได้รับความช่วยเหลือและได้รับการอบรม ใช้ประสบการณ์ของเขาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่อุทิศตนมาทำงานธรรมชาติในช่วงระยะหนึ่งนั้น

เนื่องจากเหตุผลเหล่านี้ และเนื่องจากยังมีชาติต่างๆอีกมากที่จะต้องนำเข้ามาหาพระเจ้า คณะนักบวชต่างๆ จึงยังคงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างที่สุด

บทที่ 5

การจัดระบบกิจการธรรมชาติ

คำนำ

28. เนื่องจากสัตบุรุษคริสตชนมีพระพรพิเศษต่างๆ กัน (เทียบ รม 12:6) จึงต้องร่วมมือกันประกาศข่าวดีตามโอกาส ตามความสามารถ ช่องทาง พระพรพิเศษ และศาสนบริการของแต่ละคน (เทียบ 1 คร 3:10) เพราะฉะนั้นไม่ว่าผู้หว่านหรือผู้เก็บเกี่ยว(เทียบ ยน 4:37) ไม่ว่าผู้ปลูกหรือผู้รดน้ำ ต้องเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน(เทียบ 1 คร 3:8) เพื่อว่า “เมื่อทุกคนมุ่งถึงจุดหมายเดียวกันด้วยใจอิสระและอย่างเป็นระเบียบ”(1) เพื่อจะได้ร่วมมือกันอุทิศกำลังเพื่อก่อตั้งพระศาสนจักรขึ้น

เพราะฉะนั้น งานของผู้ประกาศข่าวดีและความช่วยเหลือของสัตบุรุษคริสตชนอื่นๆ ต้องมีผู้ควบคุมและต้องเชื่อมโยงถึงกันเพื่อให้ “จงทำเช่นนั้นอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ” (1 คร 14:40) ในกิจการและความร่วมมือของธรรมชาติทุกๆ ด้าน

การจัดระบบทั่วไป

29. โดยที่งานประกาศข่าวดีทั่วโลก ก่อนอื่นเป็นหน้าที่ของคณะพระสังฆราช(2) ดังนั้นสมัชชาพระสังฆราช หรือ “สภาความมั่นคงของพระสังฆราชเพื่อพระศาสนจักรสากล”(3) นอกจากความห่วงใยงานต่างๆ ที่มีความสำคัญทั่วไปแล้ว(4) ต้องมีความห่วงใยเป็นพิเศษถึงกิจกรรมธรรมทูต ซึ่งเป็นงานที่สำคัญและศักดิ์สิทธิ์ยิ่งของพระศาสนจักร(5)

สำหรับมิสซังทุกแห่งและสำหรับกิจกรรมธรรมทูตทุกประเภท ควรมีสำนักรางานกลางที่มีอำนาจแห่งเดียว คือสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ สำนักรางานกลางนี้ควรเป็นผู้ควบคุมและประสานงานธรรมทูตและในความร่วมมือของธรรมทูตทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ไม่พาดพิงถึงกฎของพระศาสนจักรทางตะวันออก(6)

แม้ว่าพระจิตทรงบันดาลให้เกิดจิตตารมณ์ธรรมทูตขึ้นในพระศาสนจักรของพระเจ้าหลายรูปแบบ และบ่อยครั้งปฏิบัติงานก่อนผู้ที่มิหนำที่ปกครองชีวิตของพระศาสนจักรจะเริ่มดำเนินการ สำนักรางานนี้มีส่วนที่ต้องส่งเสริมกระแสเรียกและชีวิตฝ่ายจิตของธรรมทูต ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้นและการภาวนาเพื่องานแพร่ธรรม อีกทั้งทำรายงานที่เป็นความจริงและอย่างเพียงพอในเรื่องการแพร่ธรรม สำนักรางานนี้มีหน้าที่เพิ่มจำนวนธรรมทูตและกระจายธรรมทูตไปในพื้นที่ที่มีความต้องการเร่งด่วนมากกว่า มีหน้าที่วางแผนปฏิบัติงานอย่างเป็นระเบียบ ออกกฎแนะนำและวางหลักเกณฑ์อันเหมาะสมแก่การประกาศพระวรสาร และทำการกระตุ้นเตือน สำนักรางานนี้มีหน้าที่ปลุกเร้าและประสานงานการเรียไ้เงินลงทุน ซึ่งจะจ่ายแจกไปตามความต้องการและให้เกิดประโยชน์ ซึ่งกระจายไปตามดินแดนที่ร้องขอ ตามจำนวนของสัตบุรุษและผู้ที่ยังมิได้เป็นคริสตชน ในการดำเนินการของคณะนักบวช ศาสนาบริการและธรรมทูต

สำนักรางานนี้ร่วมมือกับสำนักเลขาธิการส่งเสริมเอกภาพของคริสตศาสนิกชน ต้องหาหนทางและวิธีการเพื่อทำให้เกิดความร่วมมือกันฉันพี่น้อง ตลอดจนชีวิตที่ประสานกลมกลืนกันกับบรรดาธรรมทูตในการเริ่มงานกับชุมชนคริสตชนอื่น เพื่อขจัดความอับคยในเรื่องความแตกแยกกันเท่าที่จะทำได้

ดังนั้น สำนักรางานนี้จำเป็นต้องเป็นเครื่องมือบริหารงาน เท่าๆกับเป็นเครื่องมือการจัดการที่เข้มแข็ง ซึ่งใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และมีความหมายที่เหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน คือ โดยคำนึงถึงสิ่งที่ค้นพบในปัจจุบัน จากการวิจัยในเรื่อง เทวศาสตร์ วิธีการสอนและขั้นตอนในงานอภิบาลของธรรมทูต

ในคำแนะนำของสำนักรางานนี้ ผู้ที่ต้องมีส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกสำนักรางานนี้พร้อมกับมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ด้วยการเลือกผู้แทนจากทุกคนที่เป็นผู้ร่วมงานในงานธรรมทูต ซึ่งได้แก่ พระสังฆราชทั่วโลก(เมื่อได้ฟังความเห็นของสภาพระสังฆราชในเรื่องนี้แล้ว) กับผู้อำนวยการสถาบันและกิจการต่างๆ ภายใต้ความอุปถัมภ์ของพระสันตะปาปา ซึ่งทำงานในวิธีต่างๆภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระสันตะปาปา ผู้แทนทั้งหมดนี้จะต้องเรียกประชุมตามเวลาที่กำหนด และต้องเป็นผู้จัดระเบียบงานธรรมทูตทั้งหมดขึ้นภายใต้อำนาจของพระสันตะปาปา สำนักรางานนี้ควรมีกุ่มที่ปรึกษาถาวร ที่มีความรู้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เชื่อถือได้ ที่มีหน้าที่หลายอย่างในสำนักรางานนี้ แต่เหนืออื่นใดคือ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ และที่เกี่ยวกับความนึกคิดของกลุ่มชนที่หลากหลาย เช่นเดียวกับวิธีการ

ในการประกาศพระวรสารที่ต้องใช้ แล้วจึงนำเสนอข้อสรุปที่มีหลักฐานตามหลักวิชาการสำหรับกิจการงานและความร่วมมือกันในการแพร่ธรรม

คณะนักบวชหญิง ผู้รับผิดชอบงานแพร่ธรรมประจำภาคต่างๆ องค์ภคธรวาส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์ภคระหว่างประเทศ ควรจะมีผู้แทนอยู่ในสำนักงานนี้ด้วยวิธีการอันเหมาะสม

การจัดระบบการแพร่ธรรมในท้องถิ่น

30. เพื่อที่จะบรรลุถึงเป้าหมายและเกิดผลในงานธรรมทูต ผู้ที่ทำงานธรรมทูตทุกคนจะต้อง “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน” (กจ 4:32) อย่างแท้จริงในการทำงานการแพร่ธรรม

ในฐานะเป็นประมุขและศูนย์กลางของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการแพร่ธรรมของสังฆมณฑล พระสังฆราชมีหน้าที่ต้องส่งเสริม ควบคุม และประสานงานในกิจการแพร่ธรรม แต่ถึงอย่างไรก็ต้องรักษาและส่งเสริมความความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นจากภายในของผู้ที่มีส่วนร่วมในงานนี้ ธรรมทูตทุกคน แม้นักพรตที่ไม่ขึ้นกับพระสังฆราช ก็ต้องเชื่อฟังอำนาจของพระสังฆราชในกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแพร่ธรรมอันศักดิ์สิทธิ์(7) เพื่อปรับปรุงการประสานงานให้ดียิ่งขึ้น ให้พระสังฆราชตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับการอภิบาลขึ้นเท่าที่สามารถจะทำได้ ในคณะกรรมการนี้ซึ่งประกอบด้วย พระสงฆ์ นักบวช และภคธรวาส จะมีส่วนร่วมโดยเลือกผู้แทนเข้าไป นอกนั้น พระสังฆราชต้องเอาใจใส่ดูแลกิจกรรมการแพร่ธรรมไม่ให้จำกัดอยู่ในหมู่คนที่กลับใจแล้วเท่านั้น แต่ให้อยู่สัดส่วนที่ยุติธรรมทั้งในด้านบุคลากรและเงินทุนให้กับการประกาศข่าวดีแก่ผู้ที่มีใจคริสตชนด้วย

การประสานงานในสภาพระสังฆราช

31. บรรดาสภาพระสังฆราชต้องปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อรับมือกับปัญหาที่สำคัญและปัญหาเร่งด่วนก็จริง แต่ไม่ควรละเลยในความแตกต่างระหว่างท้องถิ่น(8) เมื่อกำลังคนหรือกำลังทรัพย์ไม่เพียงพอหรือเพื่อไม่ให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ และเพื่อมิให้โครงการต่างๆ เพิ่มจำนวนโดยไม่จำเป็น ขอแนะนำให้ใช้ทรัพยากรร่วมกันร่วมเพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย เช่น สามเณราลัย โรงเรียนชั้นสูง และโรงเรียนเทคนิค ศูนย์งานอภิบาล ศูนย์คำสอน ศูนย์อบรมพิธีกรรม ตลอดจนการใช้สื่อมวลชน

ความร่วมมือดังกล่าว เมื่อมีสัญญาณบ่งบอก ควรจัดให้มีขึ้นตามความเหมาะสมในระหว่างสภาพระสังฆราชต่างๆ ด้วย

การประสานงานในท้องถิ่นของคณะนักบวช

32. นอกจากนี้ยังเป็นการดีที่จะประสานงานกิจกรรมต่างๆ ซึ่งดำเนินการโดยสถาบันหรือคณะต่างๆ ของพระศาสนจักรด้วย ทุกคณะไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ต้องเชื่อฟังสมณะประมุขของท้องถิ่นในทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับกิจการแพร่ธรรม ดังนั้น จะเป็นประโยชน์มาก ถ้าสมณะประมุขของท้องถิ่นกับอธิการคณะ จะจัดระเบียบร่วมกัน

เมื่อดินแดนแห่งใดถูกมอบให้กับคณะนักบวชคณะใด ผู้ใหญ่ฝ่ายพระศาสนจักรและคณะนักบวชนั้นจะต้องมีความสนใจที่จะนำทางทุกอย่างให้บรรลุถึงจุดหมายนี้ คือ ให้ชุมชนคริสตชนใหม่เติบโตจนกลายเป็นพระศาสนจักรท้องถิ่น ซึ่งเมื่อถึงเวลาสมควรจะได้รับการปกครองโดยพระสังฆราชกับคณะสงฆ์ของเขาเอง

เมื่อการมอบหมายหน้าที่ในถิ่นที่แห่งใดสิ้นสุดลง สภาพการณ์ใหม่จึงเริ่มขึ้น สภาพพระสังฆราชกับคณะนักบวชต้องร่วมกันปรึกษาตั้งกฎเพื่อกำหนดการติดต่อกันระหว่างสมณะประชุมท้องถิ่นกับคณะนักบวช(9) เป็นหน้าที่ของสันตะสำนักที่จะวางแนวหลักเกณฑ์ทั่วไปตามสัญญาในระดับภูมิภาค และแม้แต่ข้อตกลงพิเศษต่างๆ

แม้คณะนักบวชพร้อมที่จะทำงานที่ได้เริ่มมาแล้วต่อไป โดยร่วมมือในงานศาสนบริการตามปกติ คือ การเอาใจใส่วิญญูณ แต่เมื่อมีพระสงฆ์พื้นเมืองจำนวนมากขึ้น อาจจะต้องเตรียมให้คณะนักบวชคงข้อสัตย์ต่อสังฆมณฑล トラบเท่าที่กระทำตรงกับจุดหมายของตนได้ โดยรับเอากิจการพิเศษบางอย่างไปทำหรือรับเอาภาคใดสักแห่งในสังฆมณฑลนั้นไปปกครองด้วยความใจกว้าง

การประสานงานในระหว่างคณะนักบวชต่างๆ

33. คณะนักบวชต่างๆที่ทำงานธรรมทูตอยู่ในดินแดนเดียวกัน ควรหาหนทางและวิธีการที่จะประสานการทำงานของพวกเขา ดังนั้น จะเกิดประโยชน์อย่างมากถ้าจะมีการประชุมปรึกษากันของนักบวชชายและการชุมนุมของนักบวชหญิง คณะนักบวชที่เป็นชาติเดียวกันหรือทำงานอยู่ในเขตเดียวกันควรมีส่วนร่วมในการประชุมนี้ ในการประชุมเหล่านี้ต้องคิดว่าจะทำอะไรที่จะสามารถทำได้โดยใช้ความพยายามร่วมกัน และต้องติดต่ออย่างใกล้ชิดกับสภาพพระสังฆราช

ด้วยเหตุผลเดียวกัน สิ่งที่กำลังมาทั้งหมดนี้ควรจะขยายไปถึงความร่วมมือของคณะนักบวชธรรมทูตในประเทศบ้านเกิดของเขาเอง ถ้าทำดังนี้ปัญหาและงานริเริ่มร่วมกันจะสามารถแก้ได้ง่ายขึ้นและเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง เช่น การอบรมผู้เป็นธรรมทูตในอนาคต หลักสูตรสำหรับธรรมทูต ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง และองค์กระระหว่างประเทศหรือนอกอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล

การประสานงานระหว่างสถาบันความรู้

34. การปฏิบัติงานธรรมทูตอย่างถูกต้องและมีระเบียบ เรียกร้องให้ผู้ประกาศข่าวดีได้รับการเตรียมตัวอย่างถูกหลักวิชาการในการปฏิบัติงานของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเสวนากับบรรดาศาสนาและวัฒนธรรมที่มีชีวิตของคริสตชน พวกเขาควรได้รับความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานนี้ นอกจากนี้ยังเรียกร้องว่า พวกเขาควรทำงานร่วมกันฉันพี่น้องและด้วยความใจกว้างเพื่อประโยชน์ของการแพร่ธรรม ในการศึกษาวิชาเฉพาะทางในเรื่องธรรมทูตวิทยา ศิลปศาสตร์อื่นๆ และสาขาวิชาที่มีประโยชน์ในการแพร่ธรรม เช่น ชาติพันธุ์วิทยา ภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์และวิชาว่าด้วยศาสนาต่างๆ สังคมวิทยา ทักษะในการอภิบาลและอื่นๆที่คล้ายกัน

บทที่ 6

ความร่วมมือกัน

คำนำ

35. เนื่องจากพระศาสนจักรทั้งหมดเป็นธรรมทูต และงานการประกาศข่าวดีเป็นหน้าที่ขั้นพื้นฐานของประชากรพระเจ้า สภาสังคายนานี้เชิญชวนทุกคนให้ฟื้นฟูภายในอย่างลึกซึ้ง เพื่อว่า เมื่อมีความสำคัญอย่างแรงกล้าถึงความรับผิดชอบของตนในการเผยแผ่ข่าวดีแล้ว จะได้มีส่วนร่วมในงานธรรมทูตท่ามกลางนานาชาติ

หน้าที่ธรรมทูตเป็นของประชากรทุกคนของพระเจ้า

36. ในฐานะเป็นสมาชิกของพระคริสตเจ้าผู้ทรงชีวิต เราถูกรวมเข้ากับพระองค์ ถูกทำให้เป็นเหมือนกับพระองค์ด้วยศีลล้างบาป ศีลกำลัง และศีลมหาสนิท สัตบุรุษทุกคนจึงมีหน้าที่ต้องร่วมมือในการขยายและเผยแผ่พระกายของพระองค์ เพื่อนำไปสู่ความสมบูรณ์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ (เทียบ อฟ 4:13)

ดังนั้น บุตรทุกคนของพระศาสนจักรต้องมีความสำคัญอย่างแรงกล้าถึงความรับผิดชอบของตนต่อโลก หล่อเลี้ยงจิตตารมณ์ที่เป็นคาทอลิกอย่างแท้จริงไว้ภายในตน ทุ่มเทพละกำลังของตนในการประกาศข่าวดี และให้ทุกคนทราบว่หน้าที่ประการแรกและสำคัญที่สุดของตนในการเผยแผ่ความเชื่อคือ ต้องมีชีวิตคริสตชนอย่างแท้จริง เพราะความร้อนรนในการรับใช้พระเป็นเจ้าและความรักต่อผู้อื่นนั้น จะเหมือนกับนำลมหายใจใหม่ทางวิญญาณมาให้พระศาสนจักรทั้งครบ ซึ่งจะปรากฏเป็นเครื่องหมายที่ตั้งขึ้นท่ามกลางนานาชาติ (เทียบ อสย 11:12) “เป็นความสว่างส่องโลก” (มธ 5:14) และเป็น “เกลือของแผ่นดิน” (มธ 5:13) การเจริญชีวิตที่ดีจะเป็นประจักษ์พยานที่เกิดผลได้ง่ายขึ้น ถ้าทำพร้อมกับกลุ่มคริสตชนอื่นๆตามคำแนะนำเตือนในพระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการฟื้นฟูเอกภาพคริสตจักร(1)

จากการฟื้นฟูจิตตารมณ์นี้ การภาวนาและการทำงานเพื่อใช้โทษบาปจะเกิดขึ้นเองเพื่อถวายแด่พระเจ้า เพื่อขอพระองค์โปรดให้งานธรรมทูตเกิดผลด้วยพระหรรษทานของพระองค์ และจะมีกระแสเรียกธรรมทูตมากขึ้น เงินอุดหนุนทางด้านวัตถุซึ่งการแพร่ธรรมต้องการก็จะปรากฏออกมา

เพื่อให้สัตบุรุษคริสตชนแต่ละคนและทุกคนรู้สภาพปัจจุบันของพระศาสนจักรในโลกอย่างแท้จริง และเพื่อให้เขาได้ยินเสียงของฝูงคนที่ร้องว่า “ช่วยพวกเราด้วยเถิด” (กจ 16:9) ควรใช้วิธีการอันทันสมัยของสื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารในการแพร่ธรรม เพื่อสัตบุรุษจะได้รู้สึกว่างานแพร่ธรรมคืองานของเขาเอง และเขาจะเปิดใจต่อความต้องการอย่างมากมายและอย่างแท้จริงของมนุษย์และจะนำไปสู่การให้ความช่วยเหลือของพวกเขา

นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นในการประสานงานด้านข้อมูลข่าวสาร และในการร่วมมือกับหน่วยงานระดับชาติและระดับนานาชาติ

ความร่วมมือของชุมชนคริสตชน

37. เนื่องจากประชากรของพระเจ้าดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน โดยเฉพาะในสังฆมณฑลและในเขตวัด และในทางใดทางหนึ่งการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสตเจ้าต่อหน้านานาชาติจึงกลายเป็นสิ่งเห็นได้ในชุมชนเหล่านี้

พระคุณการฟื้นฟูไม่สามารถเติบโตในชุมชนได้ จนกว่าแต่ละชุมชนจะขยายขอบเขตความรักของตนไปจนสุดปลายแผ่นดิน และอุทิศตนเอาใจใส่ต่อผู้ที่อยู่ไกลเหมือนกับมีความหวังใยต่อผู้ที่เป็นสมาชิกในชุมชนของตน

ดังนั้น ทั้งชุมชนสวดภาวนา ทำงานร่วมกันและปฏิบัติงานท่ามกลางนานาชาติ โดยทางบุตรของตน เหล่านี้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรมาให้ทำหน้าที่อันเลิศประเสริฐนี้

จะเป็นประโยชน์อย่างมากที่จะไม่ละเลยแต่จัดเตรียมงานแพร่ธรรมในขอบเขตสากล จึงควรที่จะติดต่ออย่างต่อเนื่องกับธรรมชาติที่ไปจากชุมชนของตน หรือติดต่อกับวัดหรือสังฆมณฑลในประเทศมิสซัง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างชุมชนต่างๆ ซึ่งอาจจะทำให้เห็นได้ และเพื่อเสริมความศรัทธาซึ่งกันและกัน

หน้าที่แพร่ธรรมของพระสังฆราช

38. ในฐานะเป็นสมาชิกของคณะพระสังฆราชซึ่งเป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากคณะอัครสาวก พระสังฆราชทุกคนได้รับการอภิเษกมิใช่เพื่อสังฆมณฑลใดสังฆมณฑลหนึ่งเท่านั้น แต่เพื่อความรอดพ้นของโลกทั้งโลกด้วยคำสั่งของพระคริสตเจ้าที่ทรงให้ไปประกาศข่าวดีแก่มนุษย์ทุกคน (เทียบ มก 16:15) เป็นคำสั่งหลักและโดยตรงถึงบรรดาพระสังฆราช พร้อมกับเปโตรและตั้งขึ้นกับเปโตร ดังนั้นจึงเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันและความร่วมมือของพระศาสนจักรต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็นมากในการดำเนินการเพื่องานการประกาศข่าวดี ด้วยคุณธรรมของความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ พระศาสนจักรแต่ละแห่งจึงต้องมีความหวังใยถึงพระศาสนจักรทุกแห่งด้วย พระศาสนจักรต่างๆ ย่อมบอกความต้องการแก่กันและกันและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานแก่กัน เพราะการขยายพระกายของพระคริสตเจ้านั้นเป็นหน้าที่ของคณะพระสังฆราชทั้งครบ (2)

พระสังฆราชในความเป็นหนึ่งเดียวกับสังฆมณฑลของตน ท่านปลุกเร้า ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกการทำงานแพร่ธรรม ทำให้จิตตารมณ์และความกระตือรือร้นในการแพร่ธรรมของประชากรพระเจ้าดำรงอยู่และเป็นที่ประจักษ์ เพื่อว่าสังฆมณฑลทั้งสังฆมณฑลกลายเป็นธรรมชาติ

พระสังฆราชมีหน้าที่ต้องดำเนินงานในสังฆมณฑลของตน โดยเฉพาะในคนป่วยและผู้มีความทุกข์ยาก ถวายคำภาวนาและการใช้โทษบาปแต่พระเป็นเจ้าเพื่อดวงวิญญาณบางคน เปิดใจเพื่องานประกาศข่าวดีทั่วโลก พระสังฆราชต้องยินดีส่งเสริมกระแสเรียกเยาวชนและนักบวชให้เข้าคณะธรรมทูต ยอมรับด้วยจิตใจยินดีที่พระเจ้าทรงเลือกบางคนให้ทำงานกิจการธรรมทูตของพระศาสนจักร พระสังฆราชต้องตักเตือนและช่วยเหลือคณะนักบวชของสังฆมณฑลให้มีส่วนร่วมในงานแพร่ธรรมตามบทบาทของตน พระสังฆราชมี

หน้าที่ต้องส่งเสริมกิจการของคณะนักบวชธรรมทูตให้กับสัตบุรุษของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการธรรมทูต ในความอุปถัมภ์ของสมเด็จพระสันตะปาปา เนื่องจากเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่จะให้ความภาคภูมิใจกับงาน นี้ซึ่งมีความสำคัญเป็นเลิศ เพราะมีวิธีการที่จะปลูกฝังจิตตารมณ์ธรรมทูตและความเป็นสากลอย่างแท้จริง ลงในใจของคาทอลิกตั้งแต่ยังเยาว์ และมีวิธีการที่จะรวบรวมเงินสนับสนุนให้กับงานแพร่ธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น(3)

เนื่องจากความต้องการคนงานในสวนองุ่นของพระเจ้ายิ่งวันยิ่งมากขึ้น และพระสงฆ์สังฆมณฑล แสดงอย่างชัดเจนว่าปรารถนาจะมีส่วนในงานการประกาศข่าวดีทั่วโลกมากขึ้น สภาสังคายนานี้ปรารถนา ให้พระสังฆราชคิดถึงการขาดแคลนพระสงฆ์อย่างจริงจังซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางการประกาศข่าวดีในหลาย พื้นที่ จึงควรส่งพระสงฆ์ที่บางองค์ที่สมัครไปทำงานแพร่ธรรมและให้เขาได้รับการเตรียมตัวอย่างเหมาะสม ไปยังสังฆมณฑลที่ขาดแคลนพระสงฆ์ พระสงฆ์เหล่านี้จะปฏิบัติงานศาสนบริการธรรมทูตด้วยจิตตารมณ์ ของการรับใช้อย่างน้อยชั่วระยะเวลาหนึ่ง(4)

เพื่อให้กิจกรรมการแพร่ธรรมของพระสังฆราชปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อประโยชน์ ของพระศาสนจักรทั้งครบ จึงเป็นการสมควรที่สภาพระสังฆราชจะควบคุมดูแลกิจการเหล่านี้ที่เกี่ยวข้อง ความสำเร็จอย่างมีระเบียบในพื้นที่ของตน

ในการประชุมสภาพระสังฆราชนั้น พระสังฆราชควรมีความตั้งใจที่จะกล่าวถึงเรื่องพระสงฆ์สังฆ มณฑลที่จะส่งไปประกาศข่าวดีในประเทศต่างๆ พวกท่านควรตัดสินใจอย่างชัดเจนถึงจำนวนเงินที่ กำหนดให้ทุกสังฆมณฑลจำต้องบริจาคเป็นประจำทุกปีให้แก่งานแพร่ธรรมตามสัดส่วนงบประมาณของตน (5) พวกท่านควรพิจารณาถึงการหาหนทางในเรื่องความตรงไปตรงมา วิธีการควบคุมและวิธีการปฏิบัติ ในการแพร่ธรรมที่ได้รับความช่วยเหลือโดยตรง พวกท่านควรมีความสัมพันธ์กับการให้ความช่วยเหลือและ ถ้าจำเป็นให้มีการจัดตั้งสถาบันการแพร่ธรรมและสามเณรลาถ์ฝึกพระสงฆ์ธรรมทูตของสังฆมณฑล และ ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันและสังฆมณฑลให้มากขึ้น

นอกจากนี้ สภาพระสังฆราชยังเกี่ยวข้องกับการก่อตั้งและการส่งเสริมกิจการที่อำนวยความสะดวกให้ผู้มาจาก ประเทศมิสซังเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาหรือเพื่อหางานทำ ให้ได้รับการต้อนรับฉันพี่น้องและได้รับความเอาใจใส่ทางการอภิบาลทางวิญญาณตามสมควร เพื่อพวกเขาซึ่งมาจากที่ห่างไกลจะรู้สึกเหมือน อยู่ใกล้ และเป็นโอกาสที่ดีที่ชุมชนที่มีมานานแล้วจะสนทนากับชาติต่างๆที่ยังไม่เคยได้ยินข่าวดี และเพื่อ แสดงให้พวกเขาเห็นว่าในความรักต่อการทำตามหน้าที่ของเขาและการให้ความช่วยเหลือนั้นเป็นพระพักตร์ แท้จริงของพระคริสตเจ้า(6)

หน้าที่แพร่ธรรมของพระสงฆ์

39. พระสงฆ์เป็นผู้แทนพระคริสตเจ้า และเป็นผู้ร่วมงานกับคณะพระสังฆราชในหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ สามประการ ซึ่งเป็นธรรมชาติของพันธกิจของพระศาสนจักร(7) ดังนั้นพระสงฆ์จึงควรมีความเข้าใจอย่าง แท้จริงว่า ชีวิตของเขานั้นได้รับการเจิมไว้เพื่อรับใช้การแพร่ธรรมด้วย เพราะโดยทางศาสนบริการของท่าน

ส่วนประกอบสำคัญที่เป็นหลักคือการถวายมิสซาบูชาขอบพระคุณซึ่งทำให้พระศาสนจักรสมบูรณ์ พวกท่านเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นศรีษะและนำผู้อื่นไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ พระสงฆ์จึงไม่สามารถที่จะไม่รู้สึกรู้ว่าพระกายที่จะเติบโตอย่างเต็มที่นั้นยังขาดอีกเพียงใด และจะต้องทำอีกเพียงใดเพื่อให้พระกายยิ่งวันยิ่งเติบโตมากขึ้น ดังนั้นพระสงฆ์จึงต้องวางแผนในการเอาใจใส่ดูแลการอภิบาลของท่านในลักษณะซึ่งจะเป็นการให้บริการด้านการประกาศข่าวดีกับผู้ที่มีใจคริสตชน

ในหน้าที่การอภิบาล พระสงฆ์จะต้องปลุกเร้าและส่งเสริมสัตบุรุษให้มีความร้อนรนในการประกาศข่าวดีไปทั่วโลก โดยการสอนพวกเขาในการเทศน์และในหลักสูตรข้อคำสอนที่เกี่ยวกับงานของพระศาสนจักรที่จะต้องประกาศพระคริสตเจ้าไปยังทุกชาติ โดยการให้ความรู้กับครอบครัวคริสตชนในเรื่องความจำเป็นและความเป็นเกียรติในการส่งเสริมกระแสเรียกธรรมทูตให้กับบุตรชายหญิงของ โดยการส่งเสริมความร้อนรนในการแพร่ธรรมให้กับเยาวชนที่อยู่ในโรงเรียนและในสมาคมคาทอลิกต่างๆ เพื่อจะได้เกิดความอยากเป็นผู้ประกาศข่าวดีในอนาคต พระสงฆ์ต้องสอนสัตบุรุษให้สวดภาวนาเพื่อการแพร่ธรรมและไม่อายที่จะขอเงินทานจากเขาพวกเขาเพื่อการแพร่ธรรม เหมือนเป็นขอทานเพื่อพระคริสตเจ้าและเพื่อความรอดพ้นของวิญญาณ

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยและสามเณรวิทยาลัยจะต้องสอนเยาวชนให้รู้ถึงสภาพแท้จริงของโลกและของพระศาสนจักร เพื่อเขาจะได้เห็นถึงความจำเป็นอย่างจริงจังในการประกาศข่าวดีสำหรับผู้ที่มีใจคริสตชน ทำให้พวกเขามีความชัดเจนและรักษาความกระตือรือร้นของพวกเขาไว้ ในการสอนสาขาวิชาเรื่องความเชื่อ พระคัมภีร์ ศีลธรรมและประวัติศาสตร์ ควรที่จะมุ่งเน้นความสนใจไปยังงานแพร่ธรรมที่มีอยู่ในวิชาเหล่านั้น เพื่อว่า ด้วยวิธีการนี้ ความตระหนักในเรื่องการแพร่ธรรมจะเกิดให้มีพระสงฆ์ขึ้นในอนาคต

หน้าที่แพร่ธรรมของคณะนักบวช

40. คณะนักบวชมีชีวิตแห่งการรำพึงภาวนาและทำงาน มีส่วนร่วมและยังมีส่วนร่วมอยู่อย่างสำคัญในการประกาศข่าวดีแก่โลกแม้ในทุกวันนี้ สภาสังคายนาได้เต็มใจรับรู้คุณงามความดีของคณะนักบวชเหล่านี้ และขอบพระคุณพระเจ้าที่พวกเขาได้เสียสละมากมายเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์และงานรับใช้วิญญาณ สภาสังคายนาขอเตือนคณะนักบวชเหล่านี้ให้ก้าวต่อไปอย่างไม่ย่อท้อในงานที่ได้เริ่มทำมาแล้ว พวกเขาทราบแล้วว่าคุณธรรมความรักซึ่งต้องปฏิบัติให้ครบครันยิ่งขึ้นอันเนื่องมาจากกระแสเรียกของเขานั้น บังคับและผลักดันเขาให้มีจิตตารมณ์และทำงานที่มีลักษณะเป็นคาทอลิกอย่างแท้จริง(9)

คณะนักบวชที่มีชีวิตแห่งการรำพึงภาวนานั้น โดยทางการสวดภาวนา การทบทวนทุกข์ทรมาน และการทำงานเพื่อใช้โทษบาปนั้น ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากในการช่วยวิญญาณให้กลับใจ เพราะพระเจ้าทรงส่งคนงานไปเกี่ยวเก็บข้าวในทุ่งนาของพระองค์ เมื่อทรงถูกขอให้กระทำ (เทียบ มธ 9:38) ทรงเปิดใจของคนที่มีใจคริสตชนให้ฟังข่าวดี (เทียบ กจ 16:14) และทรงบันดาลให้พระวาจาแห่งความรอดพ้นเกิดผลในใจของมนุษย์ (เทียบ 1 คร 3:7) ยิ่งกว่านั้น ยังขอรับรองคณะนักบวชเหล่านี้ให้สร้างอารามขึ้นในดินแดนมิสซังเหมือนที่บางคณะได้ทำมาแล้ว เพื่อว่าเมื่อการเจริญชีวิตในแบบที่เข้ากับธรรมประเพณีทางศาสนาอย่างแท้จริงของ

ประชาชน เขาจะได้เป็นประจักษ์พยานอย่างสง่าผ่าเผยท่ามกลางผู้ที่มีใจคริสตชน เพื่อประกาศพระ
อาณาจักรและความรักของพระเจ้า รวมทั้งการรวมเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าด้วย

คณะนักบวชที่มีชีวิตของการทำงาน ไม่ว่าจะสิ่งที่ทำนั้นเป็นการแพร่ธรรมอย่างเคร่งครัดหรือไม่ก็ตาม
พวกเขาควรถามตนเองอย่างจริงจังเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าว่า พวกเขาจะขยายงานเพื่อขยายอาณาจักร
ของพระเจ้าให้กว้างออกไปได้หรือไม่ จะทำงานศาสนบริการบางอย่างไว้ให้คนอื่นเพื่อทุ่มเทพลังกำลังในการ
ปฏิบัติงานแพร่ธรรมได้หรือไม่ ถ้าจำเป็นจะดัดแปลงแก้ไขกฎข้อบังคับของคณะแต่ยังถือจิตตารมณ์ของผู้
สถาปนาคณะไว้ได้หรือไม่ สมาชิกของคณะมีส่วนร่วมในความพยายามในการแพร่ธรรมเท่าที่สามารถ
หรือไม่ และวิธีการดำเนินชีวิตของเขาเป็นประจักษ์พยานในการประกาศข่าวดีให้กับประชาชนในถิ่นนั้น
อย่างแท้จริงแล้วหรือไม่

ภายใต้การดูแลของพระจิตเจ้า ในปัจจุบัน คณะนักบวชฆราวาสในพระศาสนจักรยิ่งวันยิ่งเพิ่ม
มากขึ้น กิจกรรมของพวกเขาอยู่ภายใต้อำนาจของพระสังฆราช การแพร่ธรรมสามารถเกิดผลดีในหลายๆ
ทาง อันเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการอุทิศตนอย่างครบครันในการประกาศข่าวดีแก่โลก

หน้าที่การแพร่ธรรมของฆราวาส

41. ฆราวาสร่วมมือในงานการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรในฐานะการเป็นประจักษ์พยาน
และในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือที่มีชีวิต พวกเขามีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระศา
สนจักร(10) โดยเฉพาะถ้าพระเจ้าทรงเรียกและได้รับการยอมรับจากพระสังฆราชให้มาทำงานนี้

ในดินแดนที่มีคริสตชนแล้ว ฆราวาสร่วมมือในงานประกาศข่าวดีด้วยการส่งเสริมให้ตนเองและ
ผู้อื่นรู้จักและรักการแพร่ธรรม ด้วยการปลุกเร้าให้เกิดกระแสเรียกขึ้นในครอบครัวของตนเอง ในสมาคม
คาทอลิก และในโรงเรียน และด้วยการมอบเงินอุดหนุนทุกประเภท เพื่อว่าพวกเขาจะจะสามารถมอบพระ
พรแห่งความเชื่อที่เขาได้รับมาเปล่าๆให้กับผู้อื่น

ในดินแดนมิสซัง ขอให้ฆราวาสไม่ว่าจะเป็นชาวต่างประเทศหรือคนพื้นเมือง ที่สอนอยู่ในโรงเรียน
ที่ดำเนินกิจการงานทางโลกได้ให้ความร่วมมือในกิจการของวัดและของสังฆมณฑล จัดตั้งและส่งเสริมงาน
แพร่ธรรมของฆราวาสในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สัตบุรุษในพระศาสนจักรใหม่ได้มีส่วนในชีวิตของพระศา
สนจักรโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้(11)

ที่สุด ขอให้ฆราวาสเต็มใจให้ความร่วมมือในด้านสังคมและเศรษฐกิจแก่ประชาชนที่กำลังพัฒนา
ความร่วมมือเช่นนี้เป็นสิ่งง่ายก่อง ยิ่งให้ความสนใจกับสถาบันเด็กที่ถูกทอดทิ้งซึ่งเป็นการสัมผัสกับ
โครงสร้างพื้นฐานของชีวิตในสังคม หรือมุ่งที่จะฝึกอบรมประชาชนให้มีความรับผิดชอบต่อกิจการบ้านเมือง

ผู้ที่สมได้รับการยกย่องเป็นพิเศษคือ ฆราวาสที่อยู่ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันทางวิทยาศาสตร์ ที่
ส่งเสริมการวิจัยทางศาสนาทางด้านประวัติศาสตร์หรือความชำนาญทางด้านศาสนา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับ
ประชาชนและศาสนา ซึ่งสามารถช่วยในการประกาศข่าวดี และเพื่อเตรียมการเสวนากับผู้ที่มีใจคริสตชน

ENDNOTES

PREFACE

1. Dogmatic Constitution "*Lumen Gentium*," 48.
2. St. Augustine, "*Exposition on Psalm 44*," 23 (PL 36, 508; CChr 38, 510).

CHAPTER 1

1. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 1.
2. Cf. St. Irenaeus, "*Against Heretics*," III, 18, 1: "The word existing in the presence of God, through whom all things were made, and who always is present to the human race..." (PG 7 932)- id. IV, 6, 7: "From the beginning even the Son, assisting at His own creation, reveals the Father to all to whom He wills, and when He wills, and insofar as the Father wills it." (ib. 990); cf. IV, 20, 6 and 7 (ib. 1037); Demonstration No. 34 (Eastern Fathers, XII, 773, "Sources Chretiennes," 62, Paris, 1958, p. 87)Clement of Alexandria, "Protrept." 112, 1 (GCS Clement I, 79), "Strom." VI, 6, 44, 1 (GCS Clement II, 453); 13, 106, 3 and 4 (ib. 485). For the doctrine itself, cf. Pius XII, radio messages, Dec. 31, 1952; Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 16.
3. Cf. *Hebrews* 1:2; *John* 1:3 and 10, *1 Cor.* 8:6; *Col.* 1:16.
4. Cf. St. Athanasius, "*Letter to Epictetus*," 7 (PG 26, 1060); St. Cyril of Jerusalem, "Catech." 4, 9 (PG 33, 465); Marius Victorinus, "Against Arius," 3, 3 (PL 8, 1101); St. Basil, Letter 26], 2 (PG 32, 969); St. Gregory Nazianzen, Letter 101 (PG 37, 181); St. Gregory of Nyssa, "Antirrheticus, Against Apollin.," 17 (PG 45, 1156); St. Ambrose Letter 48, 5 (PL 16, 1153); St. Augustine, "On John's Gospel" tract XXIII, 6 (PL 35, 1585; CChr 36, 236); above all in this way it is evident that the Holy Spirit has not redeemed us, since He has not become flesh: "On the Agony of Christ," 22, 24 (PL 40, 302); St. Cyril of Alexandria, "Against Nestorian," I, 1 (PG 76, 20); St.

Fulgentius, Letter 17, 3, 5 (PL 65, 454); "Ad Trasimundum," III, 21 (PL 65, 284: on sorrow and fear).

5. It is the Spirit who has spoken through the Prophets; Creed of Constantinople (Denzinger-Shoenmetzer, 150); St. Leo the Great, Sermon 76 (PL 54, 405-406). "When on the day of Pentecost the Holy Spirit filled the disciples of the Lord, it was not so much the beginning of a gift as it was the completion of one already bountifully possessed: because the patriarchs, the prophets, the priests and all the holy men who preceded them were already quickened by the life of the same Spirit. . . although they did not possess his gifts to the same degree." Also Sermon 77, 1, (PL 54 412)- Leo XIII, encyclical, "*Divinum Illud*" (AAS 1897, 650-651). Also St. John Chrysostom, where he insists on the newness of the Holy Spirit's mission on Pentecost; "On Eph." c. 4, Homily 10, 1 (PG 62, 75).

6. The Holy Fathers often speak of Babel and Pentecost; Origen, "On Genesis," c. 1 (PG 12, 112); St. Gregory Naz., Oration 41, 16 (PG 36, 449); St. John Chrysostom, Homily 2 on Pentecost, 2 (PG 50, 467); "On the Acts of the Apostles" (PG, 44); St. Augustine, "Narration on Psalm 54," 11 (PL 36, 636; CChr 39, 664 ff.); Sermon 271 (PL 38, 1245); St. Cyril of Alexandria, Glaphyra on Genesis II (PG 69, 79); St. Gregory the Great, "Homily on the Gospels," Book 2, Homily 30, 4 (PL 76, 1222); St. Bede, "On Hexaemum," Book 3 (PL 91, 125). See above all the images in St. Mark's basilica in Venice.

The Church speaks all languages, and thus gathers all in the catholicity of the faith: St. Augustine, Sermons 267, 268, 269 (PL 38, 1225,1237)- Sermon 175, 3 (PL 38 946); St. John Chrysostom, "On the First Epistle to the Corinthians," Homily 35 (PG 61, 296); St. Cyril of Alexandria, fragment on the Acts (PG 74, 758); St. Fulgentius, Sermon 8, 2-3 (PL 65, 743-744).

Concerning Pentecost as the consecration of the Apostles to their mission, cf. J.A. Cramer, "Catena on the Acts of the Apostles," Oxford, 1838, p. 24 ff.

7. Cf. *Luke* 3:22; 4:1; Acts 10:38.

8. Cf. John c. 14-17; Paul VI, allocution during the council, Sept. 14, 1964 (AAS 1964, 807).

9. Cf. Dogmatic constitution "Lumen Gentium," 4.

10. St. Augustine, Sermo 267, 4 (PL 38, 1231): "The Holy Spirit does in the whole Church what the soul does in all the members of one body." Cf. Const. Dogm. Lumen Gentium, 7 (together with note 8).

11. Cf. Acts 10:44-47; 11:15; 15:8.

12. Cf. Acts 4:8; 5:32; 8:26, 29, 39; 9:31; 10; 11:24-28; 13:2, 4, 9; 16:6-7; 20:22-23; 21:11; etc.

13. Tertullian, "Apologeticum," 50, 13 (PL 1, 534; CChr. 1, 171).

14. Already St. Thomas Aquinas speaks of the apostolic duty of "planting" the Church; cf. "Sent." Book I, Dist. 16, q. 1, 2 ad 2 and ad 4 a. 3 sol., "Summa Theol." 1.q.43, a. 7 ad 6, I, II q. 106 A. 4 AD 4. Cf. Benedict XV, "Maximum Illud" Nov. 30, 1919 (AAS 1919, 445 and 453); Pius XI, "Rerum Ecclesiae," Feb. 28, 1926 (AAS 1926, 74); Pius XII, April 30, 1939, to the directors of the Pontifical Missionary Societies; id., June 24, 1944, to the directors of the Pontifical Missionary Societies (AAS 1944, 210, again in AAS 1950, 727, and 1951 508), id., June 29, 1948, to the native clergy (AAS 1948, 374); id., "Evangelii Praecones," June 2, 1951 (AAS 1951, 507); id., "Fidei Donum," Jan. 15, 1957 (AAS 1957, 236); John XXIII, "Princeps Pastorum," Nov. 28, 1959 (AAS, 1959, 835), Paul VI, homily Oct. 18, 1964 (AAS 1964, 911).

Both the supreme pontiffs and the Fathers and scholastics have spoken of the expansion of the Church: St. Thomas Aquinas, commentary on Matt. 16:28; Leo XIII, encyclical "Sancta Dei Civitas" (AAS, 1880, 241); Benedict XV, encyclical, "Maximum Illud" (AAS 1919, 442); Pius XI, encyclical, "Rerum Ecclesiae" (AAS, 1926, 65).

15. In this notion of missionary activity, as is evident, according to the circumstances, even those parts of Latin America are included in which there is neither a hierarchy proper to the region, nor maturity of Christian life, nor sufficient preaching of the Gospel. Whether or not

such territory de facto is recognized as missionary by the Holy See does not depend on this council. Therefore, regarding the connection between the notion of missionary activity and a certain territory, it is wise to say that this activity "in the majority of cases" is exercised in certain territories recognized by the Holy See.

16. Decree "Unitates Redintegratio" 1.

17. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium" 14.

18. Cf. John 7:18; 8:30 and 44; 8:50; 17:1.

19. On this synthetic idea, see the teaching of St. Irenaeus de Recaptiulatione. Cf. also Hippolytus, De Antichristo, 3: "Wishing all, and desiring to save all, wishing all the excellence of God's children and calling all the saints in one perfect man. . . ." (PG 10, 732; GCS Hippolyt I 2 p. 6); Benedictiones Iacob, 7 (T.U., 38-1 p. 18, 1 in 4 ss.), Origen, In Ioann. Tom. I, n. 16: "Then there will be one action of knowing God on the part of all those who have attained to God, under the leadership of the Word who is with God, that thus all sons may be correctly instructed in the knowledge of the Father, as now only the Son knows the Father." (PG 14, 49, GCS Orig. IV 20)- St. Augustine, De Sermone Domini in monte, I 41; "Let us love what can lead us to that kingdom where no one says, 'My Father,' but all say to the one God: 'Our Father'." (PL 34, 1250), St. Cyril Alex. In Joann. I: "For we are all in Christ, and the common person of humanity comes back to life in him. That is why he is also called the New Adam... For he dwelt among us, who by nature is the Son of God; and therefore in his Spirit we cry out: Abba, Father But the Word dwells in all, in one temple, namely that which he assumed for us and from us, that having us, ail in himself, he might say, as Paul says, reconcile all in one body to the Father" (PG 73, 161-164).

20. Benedict XV, *Maximum Illud* (AAS 1919, 445): "For as the Church of God is Catholic and is foreign to no people or nation..." Cf. John XXIII, Mater et Magistra: "By divine right the Church belongs to all nations . . . since she has as it were transfused her energy into the veins of a people, she neither is nor considers herself an institution imposed on that people from without.... And hence whatever seems to

her good and noble that they confirm and perfect" (namely those reborn in Christ) (AAS 1961, 444).

21. Cf. Irenaeus, "Against Heretics" III, 15, n. 3 (PG 7, 919): "They were preachers of truth and apostles of liberty."

22. Antiphon O for Dec. 23.

23. Cf. Matt. 24:31, Didache, 10, 5 (Funk I, p. 32).

24. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 17. St. Augustine 7, "City of God," 1917 (PL 41, 646). Instr. S.C.P.F. (Collectanea I, n. 35, p. 42).

25. According to Origen, the Gospel must be preached before the end of this world: Homily on Luke XXI (GCS, Origen IX, 136, 21 ff.); "Comm. Ser. On Matthew" 39 (XI 75, 25 ff; 76, 4 ff.); Homily on Jeremiah III, 2 (VIII 308, 29 ff.), St. Thomas "Summa Theol." Ia, IIae q. 106, a.4, ad 4.

26. Hilary Pict. "On the Psalms" 14 (PL 9, 301); Eusebius of Caesarea, "On Isaiah" 54, 2-3 (PG 24, 462-463), Cyril of Alexandria, "On Isaiah V," chapter 54 1-3 (PG 70, 1193).

CHAPTER II

1. Cf. Allocution of Paul VI of Nov. 21, 1964 in council (AAS 1964, 1013).

2. Cf. Declaration on "Religious Liberty" 2, 4, 10; constitution, "The Church in the Modern World."

3. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 17.

4. Cf. Constitution, "On Sacred Liturgy," 64-65.

5. Concerning this liberation from demons and the powers of darkness, in the Gospel, cf. Matt. 12:28; John 8:44; 12:31 (Cf. I John 3:8; Eph. 2:1-2). In Liturgy of Baptism cf. Roman Ritual.

6. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 14.

7. Cf. St. Augustine, "*Tract on John*" 11, 4 (PL 35, 1476).
8. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 9.
9. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 10, 11, 34.
- 10 Cf. Dogmatic constitution, "*On Divine Revelation*," 21.
- 11 Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 12, 35.
12. Cf. *Ib.*, 23, 3ff.
13. Cf. *Ib.*, 11, 35, 41.
- 14 Cf. decree, "*On Oriental Churches*" 30.
- 15 Epistle to Diognetus, 5 (PG 2, 1173); Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 38.
16. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 32; Decree "*On Lay Apostolate*."
17. Cf. Decree "On Priestly Training," 4, 8, 9.
18. Cf. Constitution, "*On Sacred Liturgy*," 17.
19. Cf. Decree, "*On Priestly Training*," 1.
20. Cf. John XXIII, "*Princeps Pastorum*" (AAS 1959, 843-844).
- 21 Cf Decree, "*On Ecumenism*," 4.
- 22 Cf John XXIII, "*Princeps Pastorum*" (AAS 1959, 842).
23. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 29.
24. Cf. John XXIII" "*Princeps Pastorum*" (AAS 1959, 855).
25. The reference is to expressions of this kind: "catechistes a plein temps,n "full time catechists."
26. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 31, 44.

CHAPTER III

1. Cf. John XXIII, "Princeps Pastorum" (AAS 1959, 838).
2. Cf. Decree, "On Priestly Ministry and Life," 11; Decree, "On Priestly Training," 2.
3. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 25.
4. Cf. Decree, "On Priestly Ministry and Life," 10, where in order to render particular pastoral labors easier for various social groups, provision is made for the establishment of personal prelaties, insofar as needs of the apostolate demand it.
5. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 13.
6. Cf. Allocution of Paul VI at the canonization of the Uganda Martyrs (AAS 1964, 908).
7. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 13.

CHAPTER IV

1. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 17.
2. "Institutes" refer to orders, congregations, institutions and associations which work in the missions.
3. Cf. Pius XI, "Rerum Ecclesiae" (AAS 1926, 69-7); Pius XII, "Saeculo Exeunte" (AAS 1940, 256); "Evangelii Praecones" (AAS 1951, 506).
- 4 Cf Benedict XV, "Maximum Illud" (AAS 1919, 449-450).
- 5 Cf Benedict XV, "Maximum Illud" (AAS 1919, 448-449); Pius XII, "Evangelii Praecones," (AAS 1951, 507). In the formation of priests to be missionaries consideration is to be given to those things established by statute in the decree "On Priestly Training" of the Second Vatican Council.
6. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 41.

7. Cf. Benedict XV, "*Maximum Illud*" (AAS 1919 440); Pius XII, "*Evangelii Praecones*" (AAS 1951, 507).
8. Benedict XV, "*Maximum Illud*" (AAS 1919, 448); Decree S.C.P.F., May 20, 1923 (AAS 1923, 369-370); Pius XII "*Saeculo Exeunte*" (AAS 1940, 256), "*Evangelii Praecones*" (AAS 1951, 507)- John XXIII, "*Princeps Pastorum*" (AAS 1959, 843-844).
9. Decree "*On Priestly Training*," 19-21; Apostolic constitution "*Sedes Sapientiae*," with general statutes.
10. Pius XII, "*Evangelii Praecones*" (AAS 1951, 523-524).
11. Benedict XV, "*Maximum Illud*" (AAS 1919, 448); Pius XII, "*Evangelii Praecones*" (AAS 1951, 507).
12. Cf. Pius XII, "*Fidei Donum*" (AAS 1957, 234).
13. Cf. "*On Priestly Ministry and Life*," 10, refers to dioceses and personal prelatures and the like.

CHAPTER V

1. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 18.
2. Cf. Dogmatic constitution, "*Lumen Gentium*," 23.
3. Cf. Motu proprio, "*Apostolica Sollicitudo*," Sept. 15, 1965.
4. Cf. Paul VI, allocution Nov. 21, 1964, in council (AAS 1964).
5. Cf. Benedict XV, "*Maximum Illud*" (AAS 1019, 39-40).
6. If these missions for special reasons are made subject to other ecclesiastical jurisdictions for a time, it is fitting that this ecclesiastic jurisdiction establish relations with the Sacred Congregation for the Propagation of the Faith so that in ordering and directing all these missions, a regular and uniform pattern can be realized.
7. Cf. Decree, "*Pastoral Duties of Bishops in the Church*," 35, 4.
8. Cf. Decree "*Pastoral Duties of Bishops in the Church*," 36-38.

9. Cf. Decree "Pastoral Duties of Bishops in the Church" 35, 5-6.

CHAPTER VI

1. Cf. Decree, "On Ecumenism," 12.

2. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 23-24.

3. Cf. Benedict XV, "Maximum Illud" (AAS 1919, 453-454); Pius XI, "Rerum Ecclesiae" (AAS 1926, 71-73); Pius XII, "Evangelii Praecones" (AAS 1951, 525-526); Id. "Fidei Donum" (AAS 1957, 241.)

4. Cf. Pius XII, "Fidei Donum" (AAS 1957, 245-246).

5. Decree "Pastoral Duties of Bishops," 6.

6. Cf. Pius XII, "Fidei Donum" (AAS 1957, 245) .

7. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 28.

8. Cf. Pius XI, "Rerum Ecclesiae" (AAS 1926, 72).

9. Cf. Dogmatic constitution "Lumen Gentium," 44.

10. Cf. Ibid. 33, 35.

11. Cf. Pius XII, "Evangelii Praecones" (AAS 1951, 510, 514)John XXIII, "Princeps Pastorum" (AAS 1959, 851-852).

12. Cf. Dogmatic constitution, "Lumen Gentium," 46.

13. Cf. Pius XII, "Evangelii Praecones" (AAS 1951, 527)John XXIII, "Princeps Pastorum" (AAS 1959, 864) .